

UVOD

KRIK

Glasilno Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XXXIX, šolsko leto 2003/2004, številka 2

Kolofon

Uredniški odbor: Alenka Gerjevič, 8. a; Marša Malešič, Petra Krumpetar, Anja Jakše, Tadeja Tomšič, Sandra Muzaferovič, 8. b; Monika Bitenc, Tanja Kondič Špela Kranj, Urša Rihtaršič, Anita Tukara, 8. e; Monika Kern, Gašper Okršlar, Tjaša Petek, Aleksandra Gavrič, Luka Miklavčič, Eva Krt, 7. a; Jurij Bajčič, Damjan Dimič, Daša Zupan, 7. b; Tjaša Divjak, Katarina Fras, Miha Perhavec, Maja Jotič Ana Košnjek, Tamara Petrovič Snežana Vranješ, 7. d; Špela Zalokar, Irma Pašagič, 7. e; Nina Mikič, Maša Petač, 5. b; Ajda Matelič, Branka Bogdanovič Tamara Marič Primož Mekuč, Nina Čivčič Polona Krnc, 5. c.

Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar

Oblikovala: Miha Mekuč, 8. b in Miha Gorjanc, 8. b

Risba na naslovnici: Teja Derguti, 8. c

Natisnjeno v 200 izvodih

Cena: (z DDV) 100 sit

Internet: http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik_2_0304.pdf

E-mail: krik@-fp.kr.edus.si

UVOD

Pozor!

Pred vami je nova, še bolj zanimiva številka KRIKA! V njej obujamo spomine na pretekle dogodke letošnjega leta. Preberite si nekaj najbolj zanimivih intervjujev, najbolj sveže novičke in se nasmejite ob najboljših vicih.

Letos smo za vas pripravili kar dva intervjuja, ki sta povezana z učitelji na naši šoli, intervjuvali pa smo tudi popularne skupine, ki so sodelovale na turneji Popstars tour.

Za osvajanje je (poleg lepega nasmeha ali pogleda) mobilni skoraj nujen pripomoček! Sem seveda spadajo najrazličnejši verzi, ki jih lahko pošljemo "tisti posebni osebi" in ji povemo, da jo imamo radi. Zato smo Krikovi novinarji samo za vas naredili izbor najbolj priljubljenih sporočil!

Ljubezen je kot struna violine: zadrhti, izgine, pusti pa le spomine.

In če ste po duši romantični, boste uvažali kar v dveh ljubezenskih zgodbah. Saj verjamete v ljubezen na prvi pogled?

Vas zanima, kako se znebiti odvečenih kilogramov, nadležnih sošolcev, odvisnosti od eipisa ...? Psihokriček rešuje vse vaše probleme brez problema.

Skratka, v letošnjem KRIKU vam predstavljamo veliko novega in zanimivega, zato hitro vzemite v roke KRIK in ne bo vam žal.

Uredništvo

KAZALO

KRIKOVE NOVICE

- Ekскурzija na Dolenjsko
- Tekmovanje iz logike
- Soška fronta ali Utrinek s tabora v Murski Soboti
- Tabor v Piranu (Intervju)
- Proslava ob 30-letnici podru•nice Kokrica
- Šolski ples
- Obisk knji•nice
- Naravoslovni dan o spolnosti
- Šolski parlament

KRIKOV INTERVJU

- Intervju z go. Sodnik
- Intervju z go. Bogataj in go. Pajntar

S KRIKOM NA POT

- Pohod na Zvoh

KULTURA

- Pismo ge. Zvonke Slavec, matere dveh naših u•encev
- Tekmovanje za Cankarjevo priznanje
- V zakonski jarem (Vest)
- Razkritje
- Pesmi
- Ni nam lahko (moto 8. è, z naglasom na A)
- Verzi
- Mo•nakupovalec
- Peter Klepec 21. stoletja

KRIKEC – PSIHOLOG SVETUJE

HRÈEK BERE KRIK

- Zakaj je pes èlovekov najboljši prijatelj?
- Moj zajec Lisko

MODA

KRIKOVA ZGODBA

- Ljubezen na prvi pogled
- Ljubezenska zgodba

ÈRNA KRONIKA

- Mobitel rešil osem •ivljenj
- Poskus ugrabitve

KAZALO

ŠPORT

- Anketa Kateri naš rokometaš je najboljši?

KRIK V KINU

- Seabiscuit
- Matrix
- Gospodar prstanov: Kraljeva vrnitev

GLASBA

- Najvznemirljivejši koncert
- Siddharta – Napoj
- Tudi Slovenija rada dobro pleše
- Intervju z B.B.T., BEPOP, UNIQUE
- Power Dancers

RAZVEDRILO

- Horoskop
- Šale
- Lahka kri•anka
- Glasbena kri•anka

Najina ljubezen je trda kot led, kdor ga prelomi, naj bo preklet!

Naj •ivi do groba najina zvestoba.

Ne verjemi vsem ljudem, ne lepim fantovskim o•em, le poslušaj glas srca, ki te nikoli ne izda!

Ali vidiš to listje na drevju? Tolikokrat si mi rekel, da me ljubiš. Ali vidiš te zvezde na nebu? Tolikokrat sem ti rekla, da te ljubim. Ampak najbolj •alostno je, ko spoznaš, da listje odpade, zvezde pa ostanejo.

Noè. Tema. Nikogar ni. Le jaz in ti ter najine o•i.

KRIKOVE

Ekskurzija na Dolenjsko

Letošnja ekskurzija je bila bolj literarno obarvana. Najprej smo obiskali samostan Stična. Zelo zanimiva se mi je zdela sončna ura nad vrati. Prav nič ni zaostajala. Še po petih stoletjih je točna! Ogledali smo si tudi notranje prostore ter cerkev. Nato smo se odpeljali do Muljave, rojstnega kraja Josipa Jurčiča. Rojstna hiša, gospodarsko poslopje, vodnjak, čebelnjak, Krjavljeva koča - tu ima človek kaj videti! Taki "muzeji" so mi všeči. Pa še letno gledališče, v katerem so poleti igrali Desetega brata, in dovolj prostora za malico. Kul! Z Muljave pa na Rašico, kjer se je rodil Primož Trubar, oče slovenskega knjižnega jezika. Vodič nam je na zanimiv in duhovit način pripovedoval o preteklosti mlina, v katerem je zdaj Trubarjev spominski muzej, o Trubarju ter o protestantizmu. Ogledali smo si tudi mlin in črno.

Pa še zadnja postaja. To je bil grad Turjak. Učiteljica nam je povedala nekaj o zgodovini gradu in nam pokazala staro, vso zabetonirano lipo, ki jo je Prešeren v svoji pesmi Turjaška Rozamunda proglasil za hrast. Če bi to naredil jaz, bi pri biologiji pri priči dobil cvek, ker ne ločim hrasta od lipe!

Še zadnjič smo se zbasali v avtobus in se polni (z)mešanih vtisov odpeljali domov.

Luka Miklavčič, 7.a

NOVICE

Tekmovanje iz logike

Leto je naokrog in spet je pred nami tekmovanje iz logike. 19. september 2003, učilnica matematike pri gospe Perko ...

Zamišljena in s stisnjenimi rokami stopim v razred. Ko pride učiteljica, nam razdeli teste, da navodila in nam začeli: "Vso srečo!"

Tako. Pa smo tam. Prva naloga. Odločiti se moram med: "Res je" in "Ni res". Malo premišljevanja - in naloga je v hipu rešena. Druga naloga je bila pa čisto malo bolj čudna. Ljudje so skakali po eni nogi, mi pa smo jih morali razdeliti po narodnosti. Po eni nogi! Logika pa taka! V tretji nalogi smo razvrščali karte, in sicer v smiselno zaporedje.

Oddam svoj test in odidem. Zopet s stisnjenimi pestmi. Potem čakam, čakam ... In končno so tu. Rezultati tekmovanja. Kristalno jasno mi je, da se bom prej ali slej morala sprehoditi po hodniku mimo mesta, kjer visi list z razvrstitvijo tekmovalcev. Nekajkrat grem mimo, a ne pogledam, kaj piše. Nato zberem ves pogum, kar ga premorem, in se zatopim v branje oz. iskanje svojega imena. Ali imam privide? So pomagale stisnjene pesti? So bili na delu čudni prašički, prstani, medvedki? Punca, logika, logika! Kakšni medvedki neki?!

Bila sem tretja!

Res je. Ni res. RES JE!

Monika Kern, 7.a

OBISK KNJIČNICE

Pri uri slovenščine smo obravnavali Franceta Bevka. Učiteljica nas je razdelila v sedem skupin. V razredu nam je knjižničarka dala naloge.

Nekateri učenci so odšli v računalniško učilnico in po medmrežju iskali podatke o Francetu Bevku.

Drugi pa smo v knjižnici brskali po knjigah in tako spoznavali njegovo življenje, način pisanja in dela, ki jih je napisal. Bili smo skupaj s 5. a. Naša in še ena skupina sta izdelovali plakat o Bevkovem življenju in delu. Bilo je zabavno po policah iskati Bevkove knjige in knjige, ki so govorile o njegovem življenju.

Vsaka skupina je imela dvajset minut časa za reševanje nalog. Potem je sledilo poročanje. Mislim, da je naš izdelek lepo uspel in da smo se veliko naučili na drugičen način, kot se učimo v razredu.

Nina Mikič, 5. b

KRIKOVE

Soška fronta ali Utrinek s tabora v Murski Soboti

To se je dogajalo zvečer, ko so se luči po hodnikih in sobah že ugasnile. Začelo se je, recimo, ob enajstih, ko je polovica učencev že spala. Vendar nekatere izjeme, npr. jaz, seveda ne. Najprej smo se opolnoči skozi okna pogovarjali o strašno pomembnih stvareh. Seveda nismo ravno šepetali, saj so učiteljice vse slišale; tudi moj glas so prepoznale (kar sem zvedel, ah, prepozno). Ob dveh zjutraj nas je zajelo bojno razpoloženje. Skozi okna smo začeli metati steklenice in aviončke iz papirja. Bilo je pravo obstreljevanje! Vendar je bilo zabavno le do zjutraj, ko je prišel trenutek bujenja. V našo sobo je stopila razredničarka in takoj smo vedeli, za kaj gre. Brez besed in odvečenih komentarjev smo se krivci za nočni alarm odpravili pobirat aviončke in steklenice, tako da smo malo zamudili na zajtrk. Še dobro, da smo ga dobili!

Luka Miklavčič 7.a

TABOR V PIRANU - kratek intervju z gospodom Brankom, lastnikom penziona Maksimiljan

Ste Pirančan?

Zdaj že kar nekaj časa. Sicer pa sem Štajerec, rodil sem se namreč v Celju.

Kakšno se vam zdi mesto?

Piran je zelo lepo staro primorsko mesto, z enkratno arhitekturo.

NOVICE

Kaj nam lahko poveste o vašem penzionu?

Tega v Piranu imam že 13. leto, še enega, novejšega pa imam v Strunjanu. Rad se ukvarjam s tem delom, od pomladi do pozne jeseni je pri nas zelo živahno. Polno je mladih iz vse Slovenije, poleti pa tudi od drugod.

Boste ostali pri tem delu ali pa boste v prihodnosti počeli kaj drugega?

Da, seveda bom ostal. To delo mi je všeč, rad sem med mladimi, oba penziona sta polno zasedena, le prostega časa za oddih je bolj malo.

Hvala za pogovor.

Spraševale so Ajda Matelič, Branka Bogdanovič in Polona Krnc, vse iz 5. c

Proslava ob 30-letnici OŠ Franceta Prešerna, podružnica Kokrica

V soboto, 18. oktobra 2003 je bila v podružnični šoli na Kokrici prisrčna proslava ob tridesetletnici šole. Obisk staršev in otrok je bil velik, prišlo pa je tudi veliko učiteljic in učiteljev z matične šole. Tudi sam sem še pred dvema letoma obiskoval šolo na Kokrici. Je veliko manjša kot ta v Kranju. Če me spomin ne vara, ima 10 učilnic (ampak v lanskem letu so na podstrehi zgradili še nove!), majhno knjižnico, zbornico, majhno telovadnico, galerijo in jedilnico. Nova pridobitev: računalniška učilnica prav na tej galeriji! Otvoritev šole je bila oktobra 1973. Šolo so zgradili zaradi velikega naraščanja naselij Kokrica in Mlaka. Prej so hodili otroci v šolo v Predoslje in Kranj. Največ učencev je imela šola leta 1974/75, in sicer 204, najmanj pa v šolskem letu 1999/2000 - samo 130.

KRIKOVE

Sedaj pa dovolj o izgledu in zgodovini šole; povedati vam moram, kako je bilo na proslavi. Najprej je imel g. Bitenc, dolgoletni vodja šole, svoj govor. V njem je povedal nekaj stvari iz zgodovine šole, govoril pa je tudi o načrtih za prihodnost. Potem so prvi razredi devetletke zapeli nekaj pesmi, nato pa je zaplesala folklorna skupina. Pevski zbor je zapel dve pesmi, sledil je odličen recital, popestren s petjem (tudi rap je bil zraven!) in domiselnem gibanjem po mnogo pretesnem prostoru - odra na Kokrici namreč ni.

Po koncu prireditve so ljudje klepetali, srečali so se stari znanci, učiteljice so prepoznavale svoje nekdanje učence, ki so zdaj kot straši prišli poslušat svoje otroke. Bilo je kot v čebelnjem panju. Mnogo obiskovalcev se je počasi razkropila po šoli: nekateri so si ogledovali nove prostore na podstrehi, drugi si šli pogledat razstavo, pripravljeno v učilnicah (potovanje v Beograd na prireditve Radost Evrope; učbeniki in pripomočki, ki so jih učenci in učitelji uporabljali več let), najbolj lažni in najprej pa so pristali v jedilnici. Prireditve se je udeležila cela naša družina. Bilo nam je vseeno in veselimo si, da bi bila šola na Kokrici še naprej uspešna, da bi jo obiskovalo veliko otrok in da bi še naprej imela sloves dobre šole.

Miha Perhavec, 7.d

NOVICE

ŠOLSKI PARLAMENT

ŠP, prvič

•e tretje leto zapored so me brez dragih predvolilnih kampanj in famoznega referenduma izvolili za predsednico našega razreda, letos torej 8. e. Pravzaprav sem bila edina kandidat(ka), ki se je javila(a) za to vlogo. Sem pa e ena tistih optimistk, ki še vedno upajo, da se bo na naši šoli kaj spremenilo. Na bolje seveda. Za mnoge je prvo zasedanje ŠP najboljše, saj se zberemo v večnamenski dvorani. Na mizah so pladnji z napolitankami in bonboni, kar je razgrabljeno v treh sekundah. Z majhno zamudo sem prispela na kraj dogajanja in se usedla k predsednici in podpredsedniku 8. c, Teji in Milanu. Pogled na dvorano je bil smešen: prvi razredi so komaj videli eez rob mize, drugi razredi so prestrašeno gledali, ostali so se borili za napolitanke in piškote.

Najprej nam je gospa Fabjan razdelila liste z okvirnim pregledom dogodkov za tekoee šolsko leto. Na prvem sestanku se nam običajno pridruži tudi ravnatelj, ki nam pove novosti in nam odgovarja na naša vprašanja. Prejšnje leto smo bili še v sedmem razredu in smo se drali bolj v ozadju, to leto pa ni bilo ovir: zahtevali smo namreč dvodnevni izlet na koncu 8. razreda. Ravnatelj nam je povedal, da koneni izleti na papirju sploh ne obstajajo in da je to le stvar njihove dobre volje, da pa se bodo o predlogu pogovorili na učiteljskem zboru. S tistim večnim "... bomo videli, bomo probal kej narest." Resnično upam.

Šolski radio nam obljublja e od prejšnjega leta, na vprašanje, kdaj bomo lahko kaj slišali, nam je odgovoril, da je e vse urejeno, samo še priključiti morajo. No, očitno se nekemu zdi ta prikljuitev prevelik napor. Mi pa radi še kar eakamo!

Neko dekle je protestiralo, da dobivajo prevee naloge, in spet smo imeli vroeo razpravo. Na opozorilo, da je mojim sošolcem premalo ena malica, nam je ravnatelj razloil, da za denar, ki ga damo, lahko dobimo le kos kruha, rezino paprike in razreden sok.

Kot vsako leto smo tudi letos dobili osrednjo temo, in sicer: Medsebojni odnosi in reševanje konfliktov med učenci. Na koncu smo se Milan, Teja in jaz v veliki vnemi prijaviili za predsednika, podpredsednico in tajnico šolske skupnosti. Po dveh urah smo polni optimizma zapustili dvorano.

KRIKOVE

ŠP, drugič

Datum: 4. 11. 2003
Kraj: likovna učilnica

Drugo zasedanje ŠP je bilo, moram reči, veliko manj famozno kot prvo. Potekalo je brez bonbonov, velike dvorane, predsednikov iz cele šole, in predvsem brez ravnatelja gospoda Mitnika. Prva točka našega dnevnega reda je bil šolski radio, ki je začel obratovati z majhno zamudo dveh mesecev. Vsak teden naj bi en osmi razred pripravil program in vrtel glasbo po okusu razreda, brez aljivih in vulgarnih besedil in na glasnosti 2. Sledilo je poročilo o zbiralni akciji papirja. Bila je rekordna, saj smo zbrali 22 ton papirja in zaslužili 275.000 SIT. Očitno je zbiranje papirja precej resna stvar, saj tisti osmošolci, ki ne bodo nosili papirja, ne bodo imeli plačane valet. In to naj bi bilo tudi edino prav. Jaz se vzdram komentarija. Naslednja točka je bil ples. Zadeva dviguje veliko prahu med poznavalci diska, saj čas med šesto in deveto zvečer pač ni primeren za to vrsto zabave. Drugi se bojijo prehude "gu•ve", saj gremo skupaj z OŠ Stranišče in bi se po predvidevanjih naše in njihove udeležbe na plesišču, velikem približno deset kvadratnih metrov, gnetlo okrog 120 učencev. Mnogi obupujejo nad glasbo, ki vsebuje elemente Bepopa in Game over, če pa pomislijo še na novo skupino Unique, meji vse skupaj •e na katastrofo. In potem jih ne bo šlo 20, ampak manj, in tisti, ki bodo šli, se bodo imeli tako kot vsa leta doslej in tako naprej in nazaj - do bridkega konca.

•e od lanskega leta se vleče vprašanje o šolskem zvoncu. Preraslo je v predlog, ki se ponavlja na vsakem parlamentu, pa se vseeno nikamor ne premakne. Po mnenju nekaterih naj bi bila šola brez zvonca bolj prijazna, vendar bodimo iskreni. Naša šola je še daleč od prijazne. Je temna, hladna, narejena iz betona, na katerem se vidijo odtisi dil, stranišča so grozna, učitelji talajo cveke, opomine, se derejo, psiholog nas sili, naj se odločimo, kateri poklic bomo opravljali nadaljnjih 40 let, garderobe so kot kletke za papagaje, v atriju knjižnice moraš biti tiho kot miš, na teden tri kontrolne (malo pretiravam, dve pa prav zares!), bliža se prva konferenca in učitelji hitijo s pisanjem pravih in nepravih ocen in potem grejo reči, da je šola brez zvonca prijazna. Ja, da dol padeš. Zato smo se odločili za naslednjo salomonsko rešitev: vsak razred bo oddal glas ZA ali PROTI zvoncu. In potem zvonec bo ali pa ga ne bo. V vsakem primeru se za "prijaznost" šole ni bati. Nekateri so vztrajali, da bi bilo zelo dobro imeti uro

NOVICE

na sredi hodnika, ker je nekateri pač nimajo na roki. Sploh pa se o tej stvari sploh ne splača razpredati, saj so to pre(ne)potrebno napravico medtem •e namestili pod strop sredi hodnika. Sicer pa tisti, ki glavne odmore preživljate v knjižnici, veste, da imamo mi svojo uro (beri knjižničarki), ki komaj čakata, da nas na koncu odmora spodita iz knjižnice, ko se tako grozno deremo in nagajamo.

Zadnja stvar, ki smo jo omenili, je bila tema letošnjega parlamenta Odnosi in konflikti med spoloma. Vsi razredi bodo pripravili plakate, najboljši pa bodo predstavljeni na občini. In tako smo končali še eno zasedanje ŠP. Z novimi sklepi, ki nekaterim ugajajo, drugim pa sploh niso všeč. A tako je zmeraj.

ŠP, tretjè

Datum: 13. 1. 2004

V torek sem po zvočniku slišala objavo, naj se vsi predstavniki predmetne stopnje zglasijo na sestanku ŠP. Tijane, naše podpredsednice, ni bilo, tako da sem bila prepuščena na milost in nemilost (morebitnemu) posmehu sošolcev iz paralelk. Kajti, o groza in sramota, v dveh mesecih 8. è ni uspel spaccati plakata o odnosih v razredu. In vsi veste, kakšen je občutek, ko samo ti edini nimaš ničesar in se moraš opravičevati za cel razred in razlagati, kako so naši odnosi tako skrhani, da ne moremo niti plakata namalat. Poskušala sem sfehtat sošolca Oblaka, naj gre z mano, ker ima daljši jezik kot jaz. Ampak se je tudi on, ko se je začel sestanek, kakšno naključje, vdrl v zemljo. Na sestanku me je potem čakalo olajšanje, saj se je izkazalo, da le nismo edini neorganizirani razred na šoli in da še kar nekaj razredov ni dokončalo svojih plakatov.

Na dnevnem redu so bili seveda prav ti nesrečni plakati prva točka. Gospa Fabjan nam je prijazno predlagala, naj jih do petka pa le prinesemo, ker bodo viseli na hodniku ob dnevu odprtih vrat (in najboljši bodo šli na občino, to •e vemo). Naj tudi starši vidijo, koliko in kako je kateri razred delal, in kdo so šolski lenuhi. Prijazna spodbuda, da se potrudimo s plakati.

Druga točka: dan odprtih vrat. Tokrat še prav posebej na široko. Šolo bomo predstavili v najboljši luči, pospravljeno, z raznimi aktivnostmi, urejeno, s kanapeji in frapeji v gospodinjstvu, z nasmejanimi učitelji in učenci. In potem se tudi starši zadovoljno smehljajo, ko odhajajo, èeš: "...tole je pa tako fletna šola, tako veseli, tako

KRIKOVE

nasmejani so ti naši otroci." Toda samo mi, ubogi učenci, se moramo naslednji dan vrniti v kruto resničnost. Letošnje leto bomo starše zapeljali s koncertom učencev, ki obiskujejo glasbeno šolo, pa z dejavnostmi v telovadnici (izvajali jih bodo sedmi razredi devetletke), dramsko prireditvijo Odprimo vrata (spet bodo nastopali devetletkarji) pa še kaj se bo našlo.

Bliža se tudi čas norčavega pusta - čal med polētnicami za večino, za naš razred, ki si še od lanskega pustnega poloma ni popolnoma opomogel, pa pravi blagoslov. Na splošno pustovanje med sedmimi in osmimi razredi izumira. Saj smo vendar čee odrasli in zreli, ne bomo se afnali tam na odru kot kakšni mulci. Še vedno je aktualnih tistih 275.000 SIT, ki smo jih dobili za zbrani papir. Na komunalni pravijo, da smo na našem področju absolutni rekorderji, več od nas zberejo le v Radovljici. Samo ena malenkost: mi zbiramo dve uri, oni pa cel teden. Dobili smo ponudbo, da bi nekaj denarja namenili invalidom in prizadetim, vendar smo ugotovili, da imamo mi čee vse "popredalčkano" in vsak tolar namenjen ali šolskemu skladu ali valeti ali plesu, tako da denarja ne bomo darovali.

Na naše vztrajno prizadevanje za večdnevni konēni izlet smo dobili odgovor: NE. Toda še imamo upanje in še se bomo borili za večdnevni totalni čur.

Malica se vedno znajde na pogovornem jedilniku ŠP, vendar smo nad njo čee obupali.

Za konec še glasbena čelja: brez henčkov in balkanmuzke. Brez provokacij. Drugače ne bo radia.

Tanja Kondiaž 8. è

ŠOLSKI PLES

V petek, 21. 11. 2003, smo se s šolo odpravili v disko. Sprva nismo bili ravno navdušeni nad tem, da gremo skupaj z OŠ Strašičee. Vsi po vrsti smo mislili na to, kako se bomo razumeli, kaj se bo zgodilo ... Toda pozneje so se vsa naša prièakovanja izkazala za napaēna. Kaj hitro smo se pomešali in plesali, se pogovarjali, zabavali ... Ko pa je prišel čas, da se poslovimo, kar ni in ni šlo. Hitro smo si izmenjali telefonske, še zadnje poljubēke, se nabasali v avtobus in odšli vsak v svojo smer.

Alenka Gerjeviè, 8. a in Petra Krumpestar, 8. b

NOVICE

OTROŠKI PARLAMENT

V torek, 17. 2., smo Petra, Anja, Gregor, Milan, Klavdija, Nik, Krištof, ga. Fabjan in jaz po drugi šolski uri odšli na šolski parlament, na Obēino Kranj. Bili smo med prvimi. Posedli smo se in opazovali, kako se dvorana polni.

Ko se je vse čee zares zaēelo, smo najprej poslušali kratek govor g. čupana Bogataja, nato pa smo besedo prevzeli mi. Naša šola se je predstavila kot prva in smo bili zato kmalu odrešeni.

Kaj so na temo *humani medsebojni odnosi* pripravile druge šole, smo izvedeli v naslednjih dveh urah.

Bilo je zelo dolgočasno in tega se je, čee po prvih dveh nastopih, zaēel zavedati g. čupan in se je zato kmalu po zaēetku izmuznil iz dvorane.

Na koncu je bilo treba iz vseh šol izbrati pet predstavnikov za udelebo na otroškem parlamentu v Ljubljani, kjer se bodo zbrali predstavniki iz vse Slovenije. Eden teh petih predstavnikov je tudi Milan, ki ga spet čaka dolgočasenje.

Odšli smo še na krofe in čaj, nato pa se odpravili nazaj v šolo.

Tadeja Tomšič, 8. b

NARAVOSLOVNI DAN O SPOLNOSTI

V tednu med **12.1. in 16.1.2004** smo imeli osmi razredi naravoslovni dan o spolnosti. Dva zunanja delavca sta nam predavala o vsem, kar je povezano s spolnostjo: od spolnih bolezni pa do tega, kako pravilno uporabimo kondom. Z naravoslovnim dnevom smo zaēeli ob 8.00 in konēali ob 11.45, tako da so nam odpadle štiri ure. Prvi so imeli naravoslovni dan 8.a in pri njih smo se vsi ostali osmi razredi pozanimali, o èem je tekla beseda. Vsi so pravili, da je bilo "full" dobro, in res je bilo, vendar ne samo zato, ker nam je odpadel pouk, ampak tudi zato, ker je bilo zanimivo. In vsi smo se strinjali, da bi moralo biti takšnih naravoslovnih dni mnogo veè.

Petra Krumpestar, 8.b

KRIKOVE

INTERVJU Z GOSPO SODNIK

Sredi šolskega leta 2002/03 smo zagledali nov obraz bodoče učiteljice, ki nas je spremljal pri urah zemljepisa in zgodovine. Počasi pa smo jo že gledali in poslušali pred našimi šolskimi klopmi. Kmalu je prevzela vse učiteljske dolžnosti, kot so spraševaje, vpisovanje učencev v dnevnik (prisotnosti in odsotnosti). Okusila je tudi, tako kot vsak učitelj, slabo in dobro stran poklica! Morava reči, da se je kar odrezala. Zato smo se odločili, da jo povprašamo nekaj stvari in jo tako še bolj spoznamo.

Krik: Ali radi poučujete in delate z otroki?

Ga. Sodnik: Ja, zelo! To mi je v uitek. Vsak dan grem zelo rada v službo, ker rada poučujem zgodovino. Všeč mi je, da znanje lahko prenašam mlajšim in da vas "matram", ker se morate učiti.

Krik: Kateri predmet v šoli vam je bil najbolj všeč in katerega niste radi obiskovali?

Ga. Sodnik: Poleg zgodovine mi je bila zelo všeč tudi matematika, nisem pa imela rada glasbe, fizike in telovadbe.

Krik: Kaj bi bili, če ne bi bili učiteljica?

Ga. Sodnik: Ne vem, mogoče bi se ukvarjala s turizmom, z jeziki ali pa kaj podobnega.

Krik: Kakšno mnenje so imeli domači o vaši odločitvi za poklic učitelja?

Ga. Sodnik: Na začetku niso bili ravno navdušeni: "Zgodovina... hm... ali ne bi šla raje kaj drugega študirat?" Ampak če sem si to zapičila v glavo, niso imeli kaj.

Krik: Na kakšni šoli si želite poučevati?

Ga. Sodnik: V bistvu mi je vseeno. Všeč mi je na osnovni šoli, srednji šoli, gimnaziji, strokovni šoli ...

Krik: Zakaj ste prišli na našo šolo?

Ga. Sodnik: Ker sem tu dobila odobreno pripravništvo.

Krik: Kakšno izobrazba je potrebna za vaš poklic?

Ga. Sodnik: Končno imam filozofsko fakulteto, sem profesorica zgodovine in sociologije.

Krik: Ali ste "poklicani" za učiteljico?

Ga. Sodnik: Ne vem. Teško rečem po nekaj mesecih, lažje bi vi, učenci, odgovorili, če sem, ker me dvakrat na teden poslušate. Zaenkrat mi je to delo zelo všeč in mi pomeni izziv.

NOVICE

Krik: Ali se razumete z vsemi sodelavci?

Ga. Sodnik: Zelo, najbolj pa se s svojo mentorico go. Fabjanovo, saj skupaj preživimo veliko časa.

Krik: Kakšni se vam zdimo mi, učenci?

Ga. Sodnik: Zanimivi, raznoliki ...

Krik: Koga rajši učite: 5., 6., 7., ali 8. razrede?

Ga. Sodnik: V petih razredih bolj ubogajo, so pridni, čeprav so letošnji še kar živahni. Potem se to stopnjuje ... Jaz učim 5. in 8. razrede, in 8. se mi zdijo bolj zanimivi. Več truda je treba vložiti, da vam človek kaj dopove in predstavljate večji izziv, ker ste starejši in niste z vsem zadovoljni, kar vam človek pove.

Krik: Kako ocenjujete?

Ga. Sodnik: Edino, kar mi pri poklicu ni všeč, je ocenjevanje. Teško je. Nisem isto sigurna, komu bi dala kakšno oceno. Poskušam čim bolj pravično oceniti. Lažje se mi zdi pri kontrolnih, kjer je odgovor vreden toliko in toliko točk.

Krik: Radi sprašujete?

Ga. Sodnik: Ne! Vsi učenci mislijo, da mi, učitelj, najbolj ugovarjamo, ko sprašujemo – da je to naš največji uitek, da vas "matramo", a mislim, da ni tako. Zelo teško je biti do vseh enak, pa ne zato, ker bi imeli enega rajši kot drugega, a nekdo zna malo več, drugi manj in potem si ostali mislijo: "Aha, saj, tega je pa lažje vprašala kot mene!" Ampak v resnici ni tako. Ti postaviš vprašanje, ki ti v tistem momentu pade na pamet, ne da bi gledal, komu si ga postavil. Ocenjevanje se mi zdi teško, ker se res trudiš, da bi bil do vseh enak.

Krik: Ali vam je na naši šoli všeč? Bi kaj spremenili?

Ga. Sodnik: Je, le v zadnjem času se v našem kabinetu motajo miši. Drugače pa mi je všeč in ne bi nič spreminjala!

Krik: Ste veseli, da že kmalu odhajate?

Ga. Sodnik: Rada bi še ostala!

Krik: Kaj pa družina? Ste poročeni?

Ga. Sodnik: Da.

Krik: Kdo je pri vas doma glava družine?

Ga. Sodnik: To bi teško rekla. Bolj sklepamo kompromise.

Krik: Vas mogoče moti kaj na vašem močju?

Ga. Sodnik: Oh, tipične moške stvari, kot pri vseh moških; da veših vse leti od njega; da nikoli ne

KRIKOVE

vidi, kaj je treba narediti. On bi sicer vse naredil, èe bi videl. Drugaèe pa se dobro razumeva.

Krik: Imate kakšen poseben stil oblaèenja?

Ga. Sodnik: Ne, najraje pa obleèem "kavbojke".

Krik: Ste kdaj hodili na pevske vaje?

Ga. Sodnik: Sem. V osnovni šoli sem zelo rada hodila, a nisem obdarjena z dobrim posluhom, in mi je uèiteljica vedno dejala:

"Pssst! Malo bolj potih!" Potem sem opustila pevsko kariero.

Krik: Kaj najprej naredite, ko zjutraj vstanete?

Ga. Sodnik: Grem v kopalnico ...

Krik: S èim bi se radi ukvarjali in vas zelo zanima, pa se ne?

Ga. Sodnik: •elim si, da bi mi na splošno ostajalo veè èasa za obiskovanje kakšnih gledaliških ali kino predstav, branje knjig ...

Krik: Kako bi se opisali s tremi besedami?

Ga. Sodnik: Majhna, zgovorna, vesela.

Krik: Za kaj si trenutno v •ivljenju najbolj prizadevate?

Ga. Sodnik: Da bi bila èim veè z dru•ino, da bi èim bolj u•ivala •ivljenje, da se ne bi obremenjevala z malenkostmi, da bi si uredila stanovanje ...

Krik: Kaj bi spremenili v svetu?

Ga. Sodnik: Uh, tu je toliko stvari, ki se jih ne da spremeniti, da rajši ne poskušam. Zdi se mi, da èe spremenim stvari pri sebi, imam nek pozitiven odnos do drugih in do sveta, da s tem lahko naredim najveè. Samega sveta pa en sam èlovek ne more spremeniti in se zato s tem rajši ne ukvarjam.

Krik: Sporoèilo bralcem!

Ga. Sodnik: U•ivajte mladost in se imejte "luštn in fajn", veselite se in zabavajte, vendar pa ne pozabite zraven tudi tistih dol•nosti, ki jih morate odpraviti, da bo zabava bolj prijetna.

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Polona

Priimek: Sodnik

Rojstni dan: 16. 2. 1977

Naj film: •ivljenje je lepo

Naj igravec: Antony Hopkins

Naj zvrst glasbe: Všeè mi je vse: narodna zabavna glasba, klasika ...

NOVICE

Naj muzej: Muzej novejše zgodovine v Ljubljani

Naj zgodovinsko obdobje: 19. stoletje

Naj knjiga: Alkimist

Naj •ival: pes

Ne maram hinavšèine.

Na morem •iveti brez dobrega zajtrka.

Èe bi lahko, bi šla na dolgo potovanje (v Skandinavijo, Škotsko, Irsko ... potem pa še kam izven Evrope).

Najraje na svetu imam sprošèn, lagoden, lenoben dan.

Anja Jakše in Tadeja Tomšič, 8. b

INTERVJU Z go. BOGATAJ IN go. PAJNTAR

Letos smo za vas pripravili kar dva intervjuja, ki sta povezana z uèitelji na naši šoli. Vsi novinarji smo se odloèili, da naredimo intervju tudi z uèiteljicama slovenskega jezika in našima mentoricama novinarskega kro•ka. To sta ga. Bo•ena Bogataj in ga. Nada Pajntar. Odgovarjali sta na kar nekaj zanimivih vprašanj. Ga. Nada Pajntar nam je tudi uprizorila, kako se je oglašal njen nekdanji ptiè, vendar se tega ni dalo spraviti na papir. Za intervju smo se odloèili, ker o njiju zelo malo vemo in nas je zanimalo, kaj sta •eleli postati v preteklosti, ali so ju starši pri tem podpirali ...

1. Vesela sem kadar ...

Ga. Bogataj: ... kadar je v šoli vse v redu, kadar so moji otroci zdravi in zadovoljni; kadar je vse v dru•ini v redu, da ni nihèe bolan in kadar se dobro razumem s sodelavci.

Ga. Pajntar: ... kadar ne vstanem z levo nogo.

2. •alostna sem kadar...

Ga. Pajntar: ... kadar ne vstanem z desno nogo (smeh). Ne vem ...

Ga. Bogataj: ... kadar v šoli 100 % raèunam na dober odziv uèencev ali pa, da se bomo z uèenci dobro razumeli in se vsaj pribli•no strinjali, nato pa se kar naenkrat vse zlomi in se zgodi ravno obratno. Hudo mi je, èe me razoèarajo ravno tisti, na katere najbolj raèunam. To je zame veliko breme, ki ga nosim in premlevam v sebi še dolgo.

Ga. Pajntar: •alostna sem, kadar se mi ne izpolnijo vsa moja prièakovanja. Nekaj prièakujem in potem se mi zgodi ravno obratno ali pa ne dose•em zastavljenega cilja. Takrat sem •alostna.

KRIKOVE

3. Najte•je pri biti uèiteljica je ...

Ga. Pajntar: Najte•je mi je takrat, kadar nisem popolnoma zdrava in nimam tiste 100 % ali 150 % energije, da bi obvladala razred. To seveda vi takoj obèutite tako, da imate vi preveè, jaz pa premalo energije in takrat ni tak pouk, kot bi moral biti.

Ga. Bogataj: Meni pa je najte•je biti uèiteljica, kadar se mi zdi, da govorim štirim stenam. To, da je taka tišina, da bi slišal šivanko pasti, me veliko bolj moti kot pa to, da vidim, da razred sodeluje, pa èeprav tisto uro manj obdelamo, kot bi morali, da vidim, da je stvar padla na plodna tla in da ni tako imenovani absolutni mir v razredu.

4. Najte•je pri biti •ena je ...

Ga. Bogataj: Najte•je pri tem je reèi: "Oprosti." In pa to, da ne kuhaš mule. Kratko in jedrnato. (smeh)

Ga. Pajntar: ... spoznati to, da nihèe ni popoln.

5. Najte•je pri biti mama je ...

Ga. Pajntar: Najte•je je biti enak do obeh otrok. Velikokrat dobim pod nos, da imam enega raje kot drugega in to je najte•je; poslušati oèitke otrok o tem, da delaš razliko med njima.

Ga. Bogataj: Jaz se s tem globoko strinjam, le da meni tega ne oèitajo otroci, ampak moj mo•. Pravi, da imam enega od treh raje kot druga dva. Sicer se silno trudim, da bi imela vse tri enako rada in z njimi tako tudi ravnala, a se mi zdi, da ima vèasih mo• prav. Na videz se trudim s tistim, ki ga imam raje, delati bolj na kratko kot z ostalima dvema.

Ga. Pajntar: Pri sinu sem ravnala drugaèe kot pri hèerki. Sin je šel lahko prej ven kot hèi in tudi dlje èasa ostal zunaj. Hèi si je oèitno vse zapisovala in mi kasneje oèitala, da ona še ni smela takrat ven, on pa, in podobne stvari.

Ga. Bogataj: Pri nas je hèi veliko mlajša od svojih bratov in tako ji velikokrat meèeta pod nos razne reèi, kot to, da onadva nista še smela takrat ven, ali pa, da gre ona lahko ob petkih ven, onadva pa sta bila vedno doma. (Èeprav sama nista tišèala v "life").

6. Po horoskopu sem ...

Ga. Bogataj: Jaz sem netipièn dvojèek. Kadarkoli berem horoskop za dvojèka in za vodnarja - dva moja otroka sta namreè vodnarja - vedno pomislim, da sem vodnarski dvojèek. Tiste lastnosti, ki so predvidene za vodnarja, so meni veliko bolj pisane na ko•o, kot pa tiste, ki so znaèilne za dvojèka. (smeh)

Ga. Pajntar: Jaz sem pa lev.

NOVICE

7. Moja najboljša lastnost ...

Ga. Bogataj: ... je to, da sem potrpe•ljiva kot predpra•nik in nisem preveè zamerljiva, saj zamere ne pestujem in ne kuham.

Pajntar: ... je, da sem optimistièna.

8. Moja najslabša lastnost ...

Ga. Bogataj: To naj bi bila sicer vrlina, ampak zame je to slabost: preveèkrat vse povem po resnici in prehitro. Bolje bi bilo, da bi preštela do pet in potem rekla ali pa ne.

Ga. Pajntar: To je trma!

9. Kakšne ocene sta imeli v osnovni šoli?

Ga. Pajntar: Obe sva bili odlièni v OŠ kot tudi v gimnaziji.

Ga. Bogataj: Jaz sem svoja sinova razoèarala, ko sta hotela videti moje sprièevalo. Rekla sem, da jima bo •al, a mi na •alost nista verjela. Pokazala sem jima sprièevalo in nikoli veè me nista kaj takega prosila. Slovenšèino in jezike sem imela sicer pet, vendar v matematiki in fiziki nisem bila biser; prebila sem se sicer do štirice, veè pa ni šlo.

Ga. Pajntar: Meni se je poznalo, ko sem po šestih letih prestopila iz ene šole na drugo. Takrat mi je uspeh v pol leta padel za oceno. Na splošno sem bila zelo pridna uèenka.

10. Kaj ste hoteli postati, ko ste bili v naših letih?

Ga. Bogataj: Nihala sem med tremi stvarmi, in sicer zgodovino, biologijo in jeziki. Zgodovina je kmalu odpadla, v igri je bilo tudi novinarstvo, vendar sem za tiste èase izhajala iz politièno neprimerne dru•ine. V gimnaziji so bili na eni strani jeziki, in sicer slovenski jezik, angleški in mogoèe še francoski, na drugi strani pa biologija. Za konèni izpit pri biologiji sem dobila seminarsko nalogo, pri kateri sem raziskovala zimzelene rastline. Èeprav mi je naloga dobro uspela in mi je bila biologija zelo všeè, sem se vseeno odloèila za jezike, in to iz dveh razlogov. Prvi je ta, da nisem ravno ljubitelj kemije in drugi razlog je, da se pri meni •ivali zaèno pri ptièih in potem naprej, kar pa je tisto pred njimi, pa mi ne diši preveè! (smeh)

Ga. Pajntar: Uèiteljica sem hotela postati od prvega razreda dalje. Obo•evala sem vse svoje uèitelje in tako mi je ta poklic prirasel v dušo. Najprej sem hotela biti uèiteljica razrednega pouka, a sem kmalu spoznala, da •elim uèiti veèje otroke. Hotela sem biti celo uèiteljica telovadbe, pa me starši niso pustili na DIF. Za to sem jim zelo hvale•na. Potem pa sem pristala kot uèiteljica slovenskega jezika. Prviè zato, ker sem imela v OŠ tako uèiteljico, da me je navdušila za ta jezik, drugič pa zato, ker sem zelo rada brala. Bila sem èisto pravi knji•ni molj.

KRIKOV

11. Kaj ste po izobrazbi?

Ga. Bogataj: Obe sva profesorici slovenskega jezika, obe sva študirali na filozofski fakulteti, le da imava različno kombinacijo. Jaz imam slovenščino in angleščino.

Ga. Pajntar: Jaz pa slovenščino in ruščino.

12. Kdaj ste začeli učiti slovenščino in kdaj ste postali mentorica novinarskega kroka?

Ga. Bogataj: Slovenščino sem začela učiti takoj, ko sem prišla v službo. To je bilo davnega leta 1971. Šola je razpisala za učitelja slovenščine in kljub temu, da je moj prvi predmet angleščina, je nisem nikoli učila. Mentorica novinarskega kroka pa sem postala takoj s prvim letom. Poleg tega so mi naložili tudi mentorstvo pionirske in mladinske organizacije ter pripravo proslav. Mentorica nisem bila vseh 32 let. Najprej sem bila 15 let, potem sem imela zatišje in zdaj sem spet sprejela to vlogo. Vmes je prišla sicer možnost za poučevanje angleščine, vendar smo bile učiteljice slovenščine •e tako uigran team, tako da sem tu ostala.

Ga. Pajntar: Na šolo sem prišla deset let kasneje nadomeščaj gospo Šuštarjevo. Tako sem tu ostala in poučujem slovenščino tukaj •e 22 let. Mentorica se mi zdi, sem •e 13 let, prej pa sem •e urejala Iskrice – tako se je imenoval časopis takrat.

13. Kaj raje učite: književnost ali slovnico?

Ga. Bogataj: Vedno sem raje učila slovnico, od letos naprej pa imam raje književnost. Bila sem ljubiteljica jezika in slovnice, zdaj pa ugotavljam, da je jezik postal zelo zahteven, vendar ko se bomo navadili, bo lažje.

Ga. Pajntar: Pri meni je odvisno od snovi. Mogoče mi je bolj pri srcu književnost, vendar so tudi pri slovnici zanimiva poglavja.

14. Kaj menite o zmešnjavi z učbeniki za slovenščino?

Ga. Bogataj: To se nam je zgodilo prvič! Za osmi razred smo vedeli za zmešnjavo in smo zamenjali sklope in začeli s književnostjo. Nismo pa vedeli za peti razred. Ko smo začeli s poukom, smo ugotovili, da imamo učiteljice isto druge knjige kot učenci! Knjig ni bilo nikjer več in nekako mi je šinilo v glavo, da smo preverili pri Gorenjskem tisku, kjer so jih tiskali. Tam smo jih na srečo tudi dobili. Knjige so dobre v tem, da se boste ob njih naučili natančno brati, kar bo dobro pri eksternem preverjanju.

Ga. Pajntar: Knjige so dobre in slabe. Nekatere naloge so otročje lahke, nekatere pa zelo težavne.

INTERVJU

15. S katero učiteljico ste v najboljših odnosih?

Ga. Pajntar: Seveda sva z gospo Bogataj, poleg tega pa jaz prijateljujem z gospo Šuštarjevo.

Ga. Bogataj: Jaz pa se dobro razumem z gospo Perkovo, mogoče zato, ker sva soimenjakinji.

16. Koliko nepoštenih ocen ste •e dali?

Ga. Bogataj: Najbrž sem jih dala •e precej, če pa bi vprašala učence, pa bi gotovo rekli, da veliko. Ocenno je te•ko dati pri ustnem spraševanju, zato ga tudi ne maram. Lahko je dati pet ali ena, z vmesnimi pa je te•e. Zagotovo sem dala nepravilno oceno •e marsikom, vendar ne namenoma.

Ga. Pajntar: Krivične ocene so lahko tudi dobre. Včasih je ocena tudi prenizka ali previsoka, vendar zaključena zagotovo nikoli ni krivična. Pri ustnem spraševanju upoštevam tudi sodelovanje pri pouku, pa čeprav ne zna ravno brezhibno takrat, ko je vprašan, lahko dobi boljšo oceno.

17. Kdaj se vam je zgodilo kaj nenavadnega pri pouku?

Ga. Pajntar: Spomnim se, ko smo nekoč brali Ptičko siniško in ravno takrat je skozi okno priletel vrabček. Ta je ena od prijetnih. Ena od neprijetnih je ta, ko je učenec, ki so ga vsi zafrkavali, tako butnil v koleno lijaka, da je v trenutku nastala poplava. Ko sem poklicala hišnika na pomoč, mi je le-ta odgovoril, da ni zadovoljen za ta hodnik. (smeh)

Ga. Bogataj: Pri mojem pouku se je nekoč neki deklici odlomil zob. Učenec me je vprašal, če sme nekaj odnesti v smeti in ko je šel mimo tega dekleta, ji je potisnil glavo naprej tako močno, da si je odlomila zob.

18. Kakšna je razlika med šolo nekoč in danes?

Ga. Pajntar: Obe šoli se mi zdita v redu. Včasih je bila pač drugačna, ampak te spremembe so normalne. Mislim, da vam ne bi bilo všeč tako, kot je bilo včasih, saj moramo napredovati.

Ga. Bogataj: Meni je bilo grozno, ko me niso hoteli vzeti v šolo s šestim letom, zato sem si obljubila, da bodo moji otroci šli v šolo eno leto prej. Sinova mi nista bila ravno hvalešna. Hodila sem v tak razred, ki je podoben 8.è, kar pomeni zelo dober razred, pa tudi zelo nabrit. Našega razrednika so takrat hoteli vreči iz šole zaradi političnih razlogov. Bili smo v petem razredu, pa vendar smo s pisanjem pisem in listkov dosegli, da je ostal. Zelo smo se angažirali!

KRIKOV

19. Kaj menite o letošnji knjigi za Cankarjevo priznanje?

Ga. Bogataj: Knjiga za odraslega, razgledanega èloveka ni slaba, je dobra. Potrebuješ zelo veliko znanja, da ne obupaš na prvi polovici. Razumeti moraš toliko namigov in citatov v vseh mogoèih jezikih, ki vodijo naprej. Èe jih ne, je pol knjige izgubljene. Knjiga je za vašo starost neprimerna. Za poglobitev v eno stran bi potrebovali eno šolsko uro. Strani je 216! Namen dodatnega pouka ni, da bereš eno knjigo dve leti z najboljšimi uèenci. Poleg tega potrebuješ tudi veliko znanja o politiki pred petnajstimi leti, takrat pa se vi še rodili niste.

20. Kateri razred vam je najljubši?

Ga. Pajntar: 8. b! To pa zato, ker vas imam •e štiri leta in smo zelo veliko skupaj – poleg rednega pouka še na dodatnem pa štiri leta pri novinarskem kro•ku pa pripravljate èudovite govorne nastope ... Vedno naredite tisto, kar hoèm.

Ga. Bogataj: Jaz se bom ponovila: številka ostane, le èrka se zamenja. 8. è!

21. Kdaj ste imeli prvega fanta in kdaj ste se prviè poljubili?

Ga. Bogataj: Prvega fanta sem imela v gimnaziji in to je moj sedanji mo•. Takrat se je zgodil tudi moj prvi poljub.

Ga. Pajntar: V prvem letniku sem zaèela hoditi z mojim mo•em, v èetrtem pa sva se poroèila. Z njim sem se tudi prviè poljubila.

22. Katera je bila vaša najljubša knjiga in revija v otroških letih?

Ga. Bogataj: Knjig je ogromno. Bom rekla, da je bila to Sneguljèica Pavla Golie v verzih in slikah. Znala sem jo na pamet naprej in nazaj. Revij pa sploh ni bilo veliko. Za nas sta bila Pionir in Ciciban.

Ga. Pajntar: Moja najljubša knjiga je bila Pika Nogavièka.

23. Ali imate kakšno domaèo •ival?

Ga. Bogataj: Trenutno je nimamo. Imeli smo veè ptièev. Nazadnje smo imeli papagajèka, ki smo ga dobili pri rejcu. Bil je samèek in je znal govoriti. Sin ga je nauèil reèi "Piko pilot". Po desetih mesecih nam je umrl. Oèitno se je prehladil in ko smo jaz, hèi in Piko odhajali po zdravila, sem ju s hèerjo za trenutek pustila sama v avtu. Takrat je poginil. Doma smo vsi jokali.

INTERVJU

Ga. Pajntar: Tudi mi smo sedem let imeli papagaja, ki je govoril: "Fifi lupèka dau". Bil je v sobi mojega brata in od mame se je nauèil krièati: "Dušan, uè se!" Zdaj imam psa in muco. Sta prijatelja, vendar ne jesta in ne spita skupaj. Sta tudi ljubosumna, èe katerega od njiju bolj ljubkujemo kot drugega.

24. Ali verjamete v nadnaravne sile in posmrtno •ivljenje?

Ga. Bogataj: Jaz sem verna in hodim v cerkev, kar pomeni, da verjamem v posmrtno •ivljenje:

Ga. Pajntar: Verjamem, da obstaja še nekaj, èesar ne vidimo in se ne da fizikalno dokazati, tako da nisem èisto na "realnih" tleh.

25. Kaj je vaše sporoèilo bralcem?

Ga. Pajntar: Dobro izkoristite prosti èas, ne pred televizijo in raèunalnikom, ampak pojdite ven v naravo in preberite kakšno dobro knjigo. Po televiziji si oglejte le kakšen dober in koristen film.

Ga. Bogataj: Nauèite se brati med vrsticami. Ni res vse, kar piše v èasopisu, vèasih je treba poiskati in razumeti tudi tisto, kar ne piše.

Pa ne, da to velja tudi za ta intervju?!

Ga. Bogataj in ga. Pajntar: Misliva, da ne. Bili sva še preveè resnicoljubni!

Pri pogovoru so sodelovali: Monika Bitenc, Špela Kr•an, Urša Rihtaršie, Tanja Kondiaè 8. è; Luka Miklavèie, Gašper Okršlar, Jan Klemenèie, 7. a; Tadeja Tomšie, Petra Krumpestar, Marša Malešie, Sandra Muzaferoviaè Miha Gorjanc, 8. b; Nadja Obrulek, Alenka Gerjevie, 8. a; Damjan Dimiaè Jurij Baj•elj, Daša Zupan, 7.b.

Za objavo pripravila Špela Kr•an

V mene si se zatrapala,
ne da bi me kaj vprašala!
Bil sem •e zaseden, a s teboj obseden!
Ko je moja punca to ugotovila,
me je br• zapustila!
Takrat sva samo hodila,
a sedaj se bova •e poroèila!

Rekel si mi bye, bye baby,
ko si sreèal drugo lady,
dal si mi še kiss na fris,
v spomin na prejšnjo miss!

S KRIKOM NA POT

Pohod na Zvoh

Èe vas zanima, zakaj sem si izbrala izbirni predmet Šport za sprostitev, vam takoj povem, da zato, ker bi rada spoznala nove športe, kot je potapljanje s kisikovo bombo, borilne vešèine, kot karate je judo, tek wan do ali pa enostavno u•ivala pri razgibavanju na sve•em zraku.

Pred kratkim smo v okviru predmeta šli na izlet na Zvoh, ki ga Kranjèani dobro poznamo, posebej pozimi. Seveda je na Zvoh najla•e priti na smuèeh z •iènico – mi pa smo se odpravili peš.

Ura se je bli•ala èetrty, tako da sem •e drvela nazaj v šolo. Dan je bil kot nalašè za pohod v gore. Odpeljali smo se z avtobusom do gondol. Gondole so delale samo za našo skupino. Vo•nja z gondolo je bila zanimiva, saj smo imeli lep razgled. Ko pa smo z gondolo prispeli do štartne èrte smo se podali na pot. Po poti nas je pikala bodeèa ne•a, vroèe je bilo, cilj pa se je zdel tako daleè. Komaj sem èakala, da pridemo do vrha, da se od•ejam in pojem sendviè.

Ko smo prispeli na cilj smo nekaj èasa poèivali, nato pa smo šli v koèò po sladoled. Še smo se poslikali za spomin in se vrnili nazaj.

•elim si, da bi s predmetom Šport za sprostitev videli èimveè naših gora in se imeli lepo.

Špela Zalokar, 7. e

ZEBRA

G R A P H I C

poslovna in promocijska darila

Dunajska 156, SI-1000 Ljubljana, Slovenija

telefon	+ 386 (0) 4 281 3300
telefax	+ 386 (0) 4 202 3229
email	info@zebra.si
web	www.zebra.si
ŽR	50106-601-302114
davčna št.	49205692
matična št.	1545400

KULTURA

Slovenski kulturni teden. Pismo gospe Zvonke Slavec, matere dveh naših uèencev.

Vedrina v srcih in glasovih pevcev prof. Baše

Koliko let smo pogrešali množeno zborovsko petje na Prešernovi šoli, povezovalni in povsod popularni slovenski unikum!!! In sedaj ta èudoviti balzam za dušo in srce! Otroci pravijo "naš Silvan", ker tako prijazno èutijo za svojega zborovodjo, prof. Silvana Bašo. "On •eli, da vsi pojemo!" mi povesta Marko in Matej. In to z velikim zagonom poènejo.

Trije zbori so nas pozdravili ob praznovanju Prešernovega dne, 29. januarja 2004 v šolski dvorani. Simpatični škrbasti malèki iz prvih treh razredov so v pisanih oblaèilih in nasmejanih obrazkih zapeli pesmi: Mamica moja, Pesmica o snegu, Ptièje drevo, •abja svatba, in Kapljica vesolja. Dekletca s kitkami, med njimi pa redki fantki, so v nas zbudili najne•nejša èustva.

Sredinèki iz 5. in 6. razredov so prav tako nagajivo gledali in uspeli medse pritegniti le nekaj fantov, a so iz vsega srca zapeli malo sami, malo ob klavirski spremljavi tele pesmi: Bila je huda mravljica, Zbudi se, saj je •e jutro, rusko Trojka ter Pustite nam ta svet iz filma Èisto pravi gusar.

Ustvarjalnosti poln dirigent prof. Baša je uspel zdru•iti sedmo- in osmošolce v najveèji zbor s kar 60 pevci! Èestitamo! Pri teh namreè puberteta •e deluje in so v nekaterih pogledih bolj srame•ljivi kot malèki. Da je tem fantom la•je, se stisnejo v "zborovski šopek" in si dajejo poguma. Vsaj na nastopu je izgledalo tako. Naša fanta pravita, da so zboristi na vajah kar •ivahni in jih mora zborovodja miriti s svojim: "O, mašina!" In ko v zgodnjih jutranjih urah pred poukom poskušajo osvojiti nove pesmi z vseh vetrov, je prav popularen program tisti, ki zaspance zbeza iz mehkih perníc. Prof. Baša paè zna! In kaj so nam zapeli? Pesmi, ki so razgibale srca tudi staršev, saj smo nekatere med njimi prepevali tudi mi in jih še pojemo: Tell me now, spremljano s saksofonom, pa Bocca chica, belokranjsko O kresu, Presleyevo Love me tender, program pa so sklenili s popularno slovensko pesmijo, ki jo je prepevala skupina Pepel in kri - Dan ljubezni. Spontano je lepemu napevu pritegnila vsa dvorana, pa še zaploskali smo zraven! Nastopili so tudi inštrumentalisti: Klavdija Beton na klavir, Špela Zalokar na saksofon, Eva Krek na flavto in Mitja Škufca na bariton. Za lirske povezovalne besede je iz lastne malhe poskrbel šolski pesnik prof. Jurij Marussig, za še veè ritma pa plesalke jazz baleta 5. razredov in hip-hop skupine Hot chicks.

KULTURA

In kaj je lepšega od samospoštovanja, ki ga otroci pridobijo s predstavitvijo lastnih talentov in z javnim priznanjem njihovega dela? Kaj je pomembnejše, da se naše otroke identificira le po njihovih dvojkah pri slovenščini ali matematiki? Saj so skupek vseh svojih talentov in dela in bodo tudi v •ivljenju večinoma izbirali poklice, ki jim bodo pisani na ko•o! Zato jim tudi ti nastopi zvišujejo "ceno" v oèeh drugih, lepšajo njihovo samopodobo in v obdobju iskanja pomagajo ustvarjati svojo samozavest. Veseli smo tudi navdušenja, ki ga otroci prenesejo na svoje starše! Za koga starši bolj •ivimo kot za svoje otroke? Zato nam toliko veè pomeni, èe znajo otroke v šoli navduševati za dobre stvari, saj bodo nato sami to navdušenje znali prenašati tudi na druge! Hvala prof. Baši, hvala vodstvu šole za podporo, predvsem pa hvala pevcem - našim otrokom, ki èutijo, kako povezovalna je glasba in kako imenitno je dru•enje ob njej! Tako mine prenekatero ura mladih •ivljenj, plemenitena z lepim in dobrim.

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

V sredo, 11. 2. je od 13.30 potekalo tekmovanje za Cankarjevo priznanje.

Najprej smo eno uro pisali zahteven test o prebrani knjigi, nato pa še eno uro in pol spis.

Knjiga Cimre govori o umoru, ki ga podnajemnice naprtijo svoji stanodajalki Jani. Rebeka, Janina prijateljica, pa si prizadeva odkriti resnico in ovreèi dokaze, ki jo bremenijo. To ji ob pomoèi svojega brata kriminalista in svojega bodoèega mo•a odvetnika tudi uspe, le da ne poti do resnice umre še eno •ivljenje.

Pripravljanja za tekmovanje je bilo veliko, priznanja pa so osvojili le nekateri.

Tadeja Tomšič, 8. b

Srebrna priznanja:

1. **Urša Rihtaršič, 8. è**
2. **Tanja Kondič, 8. è**
3. **Tea Derguti, 8. c**
4. **Jera Hriba Naglič, 8. a**
5. **Gašper Okršlar, 7. a**

KULTURA

Bronasta priznanja:

1. **Urša Rihtaršič, 8. è**
2. **Tanja Kondič, 8. è**
3. **Tea Derguti, 8. c**
4. **Jera Hriba Naglič, 8. a**
5. **Gašper Okršlar, 7. a**
6. **David Vodnik, 8. b**
7. **Gregor Dovč, 8. b**
8. **Milan Grah, 8. c**
9. **Špela Kr•an, 8. è**
10. **Alice Krek, 8. è**
11. **Igor Faèeti, 8. è**

V ZAKONSKI JAREM (Vest)

V soboto, 21. 7. 1989, si bosta na Ljubljanskem gradu obljubila veèno zvestobo kriminalist Benjamin Cimerman in njegova dolgoletna ljubezen Jana Kranjc, študentka prava. Po poroèni zaobljubi bo svatovanje v eni od ljubljanskih restavracij.

RAZKRITJE

Ura je 18.00. Pozno popoldne. V pivnici "Pri èukcu" so se •e zbratli pivski bratje, ki v poznih popoldanskih urah nimajo pametnejšega dela kot pušèanje "prešernov" na pivskem pultu in v dekoltejih bogato obdarjenih natakarc. V tem majhnem, zakajenem prostoru se je zbrala številna drušèina takšnih ali drugaènih borcev za èlovekove pravice. Najbolj glasen med njimi je bil ljubljanski inšpektor Gustav Hren, ki je je posebno visoko nosil, odkar je razkril odmeven umor na Salamandrovi. Ker je bil splet okolišèin takšen, da je Hren imel polno denarnico, natakarcica vedno poln kozarec zanj in ker so ga bratje spodbujali, je bil gospod inšpektor hitro pripravljen zaèeti pripovedovati odisejado o umoru.

"Deseti maj. V moji pisarni zvonil telefon. Izvem, da se je na Salamandrovi zgodil umor. Niè ne bo z mirnim vikendom. S svojo ekipo prispem tja. Na prizorišèu se je •e zbralo vse, kar paè spada k umoru. Veliko nesposobne•ev. Veliko besed. Veliko vprašanj. In eno truplo. Z glavo obrnjeno dol. Z natanènim strelom v tilnik. Popolnoma

KULTURA

mrtev. Gospod Konrad Murko. Mrliški oglednik poda izjavo, da je mrtev mrtva najmanj sedem in največ dvanajst ur. Nobenih priè. Sosedje niso slišali nièesar, le gospod Klanèar iz spodnjega nadstropja je tarnal, da je radio špilal cel veèer in ugasnil ob 23.20, ko je potolkel po stropu zaradi hrupa. Poleg trupla le•i indeks. Imetnica: Jana Kranjc. Datum zadnjega izpita: 9. maj. Dan umora torej! In potem mi eden od naših sporoèi, da so pred Cukrarno našli neko osebo. Premra•eno, na pol golo, z zvezkom iz obligacijskega prava. Ime na zvezku: Rebeka Cimerman. Sestra našega inšpektorja. •enska ima popolno amnezijo, ne spominja se nièesar. Kmalu smo ugotovili, da najdeno dekle ni Rebeka, ampak Jana Kranjc (ki ji je Rebeka posodila svoj zvezek, da bi se la•e pripravila za izpit). Takoj smo spro•ili postopek, saj je bila povezava veè kot oèitna. Punco so odpeljali na Poljanski nasip. Z Benjaminom, inšpektorjem, ki dela na oddelku za krvne delikte, sva jo šla zaslišat. Benjamin jo je oèitno poznal, ona pa njega prav gotovo ne. Bila je res amnestièna (ali pa je izgubo spomina samo hlinila). Po pogovoru z nekim samovšeènim dohtarjem sem ugotovil, da se tu ne da kaj storiti, zato sva odšla. Benjamin je stvar oèitno izblebetal svoji sestrici Rebeki, ki je poklicala na policijsko postajo in rekla, da je Benjamin bolan in da ga do nadaljnjega ne bo v slu•bo. In potem je stvar vzela v svoje roke. Ta oèitno dolgoèasena gospodièna se je povezala z nekim polizanim ljubljanskim odvetnikom Mavricijem Benedikom in skupaj so ustanovili zasebno detektivsko pisarno. In so raziskovali umor na lastno pest. Brez moje vednosti. Prekršili so kopico zakonov, da so se dokopali do podatkov, ki so jih potrebovali, da bi našli alternativnega osumljenca oz. morilca. Seveda so oèitno tile trije detektivèki šèitili takrat glavno osumljenko Jano Kranjc in hoteli dokazati njeno nedol•nost. Po kršenju zakonov, ki jih jaz kot zgleden policist, inšpektor in dr•avljan nikdar ne bi prekršil, so se dokopali do dejstev, ki so bila po naključju resnièna. Ugotovili so, kdo je ubil Konrada, kdo je umoril Tanjo in kdo je vse splaniral. Sèasoma bi se tudi mi, policijski organi, dokopali do enakih zaključkov. Toda ne pozabite, prijatelji, mi ne kršimo zakonov kot oni. Na Resljevi se je odvijala prava drama, ki se je konèala s strelom Rebeke v pobesnelega psa; zadela pa je Albo. Le-ta je še prej priznala, da je oba umora sama naèrtovala, morili pa sta Tanja (ki je ustrelila Murka) in Fanika, uboga reva, ki je pod prisilo ubila Tanjo.

Tako. Bilo je veliko obto•evanja, pojasnjevanja,

KULTURA

joka in krvi. Predvsem te. In tako se je vse razpletlo. Popoln umor. Skoraj popoln. Ki bi ga razrešili tudi mi. Seveda kasneje, toda konèalo bi se veliko bolj formalno. Brez krvi. Morda pa je tako še bolje. Se bo Rebekica vsaj nauèila, naj ne vtika svojega dolgoèasenega noska, kamor ni treba. Za to smo zadol•eni mi. Sedaj bo Rebeka najbr•obto•ena za nenaklepni uboj. Toda njen polizani Mavricij jo bo •e potegnil iz dreka.” Natakariica je priskakljala k inšpektorju ter za•golela: “Gospod Hren, telefon.” Inšpektor je nekam majavo odklovnal k telefonu. “Ja. Hren tuki.” “Gustav, da se mi takoj namalaš doma. Ura je deset. In otrokoma mora dedi vendarle prebrati pravljico. Gustav, takoj domov.” “Da, draga,” je svojo homersko pripoved poni•no konèal pijani dedi, Gustav Hren.

Tanja Kondiaž 8. è

PESMI

Jesen

Vsako leto isti èas,
pride v našo malo vas.

Slikarka z barvami, s paletto,
ki nam naredi omleto.

Èopiè spretno se vrtil
pod njenimi rokami,
listi rdeèi in rumeni
plešejo med nami.

Veter njen prijatelj je.
Z njo se rad lovi
in s sade•i gosti.

Kmetje radi jo imajo,
njej na èast pesem zaigrajo.

Ko zima pride, se poslovil
in •e je ni.

Tereza Zorenè, 5. b

KULTURA

Kdo je to,
ki pleza na drevo?
Je sivi polh
ali rjava neverica?

Ne! Je starka, po imenu Jesen,
ki barva drevesne liste
od septembra do decembra.

Rumeno, rjavo, oranžno in rdeče
se listi obarvajo bleščeče.
Nato pa en, dva tri,
teta zima prihiti.

Mitja Okršlar, 5. b

Zima

Zajec uhlje dvigne: Šmenta, kaj je to?

Iskra mrzla padla mu je v oko.

Medved rjavec pravi: hudo je prišlo,

Ampak vreme naše ni, kot je bilo.

Hladno, pusto je in tema.
Bela snežna žez noče vse pobarva brez problema.
Ko zjutraj zajec se zbudi,
se ustraši. Ničesar več ni!

Videl je le belo,
mislil, da je slep,
Medved mu povedal je:
Žez noče je padel sneg.½

Zajca zebe in mrazi,

Iz snega ven le kakšna travica štrli.

Malo zdirja, se ogreje,

Ampak zima se le smeje, smeje.

Eva Fras, 5. b

Zima bela je prišla,
snežinke vrgla nam na tla.

Iglu, snežaka smo naredili,
pobrali kepo in otroke zasnežili.

Močno drevo se je krhalo pod snegom,
sankali smo se po zasneženem bregu.

A kmalu nas je začelo zebst
in odšli smo v hišo jest.

Maša Petač, 5. b

KULTURA

Huda zima nas je prebudila,
zato nam sneg je natrosila.

Spet treba čistiti bo,
a kaj zato, samo da veselje bo.

Kepe bodo letele na vse strani,
pazi, da je kdo za vrat ne dobi.

Ko enkrat si zasnežen,
ne moreš biti več sproščen.

Potem pa hitro noter,
da ti mama skuha čaj
in da ti kepa več ne nagaja.

Matic Jakše, 5. b

Poletje minilo je,
jesen je odšla,
k nam pa je
botra zima prišla.

Starka je bela
sneg in mraz prinesla,
sonce, toploto
drugam je odnesla.

Usmiljenja ne pozna,
ko z mrazom se igra.
Sredi planote
za hip se ustavi,
prijatelje svoje
vetrove pozdravi.

Na sankališnih
in ob vaseh
posipa drobni,
beli sneg.

Ko pa mesec tretji mine,
zima, pojdi nazaj
v svoje planine.

Ko pomlad spet pride v vas,
zima pobegne,
z njo veter in mraz.

Kristina Štern, 5. b

KULTURA

Zima je prišla,
vasi je pobelila
in otroke razveselila.

Otroci, na plan, na sneg,
delat sne•enega mo•a iz kep.

Jaz, sne•ak,
zime se veselim,
ko pride pomlad,
pa se od •alosti stopim.

Vesna Keriè, 5. b

NI NAM LAHKO (moto 8. è, z naglasom na A)

Ne vem, kdaj sem prišla v puberteto. O njej sem prebrala ogromno knjig, a ko sem stopila pred vrata te grozne, mozoljaste gospe, še vedno nisem vedela, kje sem. Spremembe, ki so se dogajale v moji notranjosti in zunanosti, so najprej opazili moji starši, nato še prijatelji. Zaèela sem se prepirati, pogosto prepirati s starši, obièajno zaradi nepomembnih stvari. A to ugotovim šele kakšen teden po prepiru, ko je vse skupaj •e smešno. Zato se ne èudim, ko vidim svoje starše, da pokajo od smeha, ko jaz sredi prepira vsa napihnjena, jezna, rdeèeglava zaloputnem z vrati, zakrièim, da se nikoli veè ne vrnem, zapustim stanovanje, èez pet minut pa sem •e nazaj.

Ja, to sem jaz. Navihana, preprosta, teèna, zabavna, lena, pametna, neumna in vèasih mozoljasta Alice. Vem, da nisem popolna in da delam napake, a vseeno ne prenesem obsojanja. Sem, kar sem, delam, kar hoèm, dru•im se s prijatelji, govorim, kar •elim, in vem, da se vi odrasli nimate pravice jeziti, ko ob sobotah vstanem ob 12.30, tako naspana, da me •e vse boli, in se moram zato nujno takoj zvaliti na kavè. Konec koncev ste tudi vi bili taki, no, vsaj malo ste mi bili podobni.

Mami mi vèasih pravi, da bi ji lahko pomagala pri pospravljanju. Saj ji, a ona tega ne opazi. Res je, da vèasih nogavice pustim na tleh, na polici pa imam vsaj tri umazane kozarce. Na te stvari me opozori vsaj stokrat, èeprav dobro ve, da bom vse pospravila. Mogoèe ne prav to sekundo, minuto ali uro, a ko me bo zveèer pokrila, bo videla, da so umazane nogavice v pralnem stroju, kozarci pa •e pomiti v omari. Vesela sem, ko vidim, da se

KULTURA

nasmeje, pa èeprav bi seveda jaz lahko naredila veliko veè.

Zdaj pa k mojemu ljubemu atiju. Z njim nimam prav veliko te•av in po pravici povedano, imam vsak veèer zraven svojega vzglavnika še vedno plišastega slonèka, ki mi ga je podaril, ko sem bila majhna. Vseeno mi je, èe me prijatelji zbadajo zaradi tega, zato ker vem, da imajo tudi oni pod blazino skrito nekaj, kar jim je najljubše.

Zdaj sem torej to gospo puberteto spoznala in se mi ne zdi veè tako zelo huda. Res je, da mi je dala kup mozoljev, neprespene noèi, zaspana jutra, dolgoèasne ure v šoli, pokvarjeno budilko (v resnici sem za to kriva jaz) in še cel kup grozних stvari, a vseeno iz tega obdobja odhajam bolj izkušena, zadovoljna in odgovorna kot kadarkoli prej.

Alice Krek, 8. è

Štirinajst. Naši prednamci so •e vedeli, zakaj ga niso uvrstili med magièna ali pravljìèna števila. In meni se tudi nekako svita, zakaj. Iz prve roke dobivam informacije, da štirinajsta nikakor niso pravljìèna leta.

Vse se zaène v petem razredu. Najprej nas o•igosajo za višjo stopnjo in to se nam zdi blazno pomembno. Na morju hoèm nujno nositi zgornji del kopalk in vsi vejo, zakaj. Namesto v trgovine z igraèami zaènemo punce zahajati v trgovine s spodnjim perilom, kjer zmedeno raèunamo, kateri nedrèek bi ustrezal našim dimenzijam. Peti ali šesti razred je prelomnica za dekleta in zdi se mi, da jo obvladam veliko bolje kot naša manj èedna polovica – fantje.

Ko punce skoraj dozorimo, se fantom zaène trgat. Vedejo se skrajno otroèje, šèipajo, pogovarjajo se o porno-filmih in takih bljak reèeh, da izpadejo pred nami, puncami, kot totalni idioti in nikakor ne kot potencialni kandidati, s katerimi bi v prihodnosti lahko hodile na zmenke.

V moji glavi se •e odvija èrn scenarij, kakšen bi bil tak zmenek. Šla bi v preveè ogret Mc Donalds, on bi se basal s krompirèkom, da bi ja dobil še veè mozoljev, potem pa bi šla v kino gledat sinhronizirano risanko Levji kralj, na koncu katere bi se on zjokal na moji rami. Ne, hvala. Sem pa raje samska in ohranim svoj sloves razumnega dekleta.

V sedmem so se mi porodile ideje o tem, kako bi lahko spremenila svet. V šestem mi je bilo še kako mar, kaj drugi mislijo o meni, v sedmem pa se mi je zaèelo dozdevati, kdo sploh sem. Oseba, ki odloèa o svoji prihodnosti in zato ne potrebuje

KULTURA

mnenja drugih za stvari, ki se tičejo samo mene. Kaj me briga, če moji sošolki ni všeč moja frizura. Kaj me briga, če se moja sošolka ne strinja z mano v nekaterih pogledih na svet. V sedmem sem sklenila: Če te zanimajo podobne stvari kot mene, če se znaš postaviti zase, in najpomembnejše, če si mi simpatičen, boš moj prijatelj. Če hodiš z mano v razred, trpiš pri istih učiteljicah, vendar nimaš enakih interesov kot jaz oziroma me celo odbijaš, boš moj znanec. Oseba v vsakdanjem življenju, ki jo poznam le bežno. S temi zgoraj navedenimi kriteriji sem ustanovila svojo klapo, s katero se družimo, dobimo se pri nekom doma in razglabljamo oziroma filozofiramo o vsem mogočem. Moj prijatelj me bo znal poslušati in povedati svoje mnenje. Včasih se v šoli pogovarjamo o nadnaravnih rečeh in tisti okoli nas pravijo, da smo zmešani. Če bi bila v šestem razredu, bi se izgovorila, da sem slabo spala in se mu prijazno priljubila in začela razglabljati o Eminemu - po njegovem mnenju totalnem geniju, ki ga nihče ne razume. Da je Eminem le trdni izdelek, ki služi kupe denarja - to mu povem danes. Danes, v 8. razredu. Ker sem sama svoja oseba in ker mi ni mar, kaj drugi mislijo. Povedala bom svoje mnenje. Tudi o šoli. Včasih preklinjam Marijo Terezijo, zakaj zaboga je hotela imeti obvezno osnovno šolo! Gotovo je bila takrat strašno bolna in je šolski patent izdala v blodnjah hude pljučnice in vročine čez štirideset. Živim namreč v iluziji, da nikjer na svetu ni tako zlobnega človeka, ki bi otroke prisilil k takemu mučenju. Ampak seveda so na svetu tudi ljudje, ki so ta ukaz z veseljem pograbili, saj se jim je zdelo, da mularija nima pravice ugovarjati, ko pa ta stari tako garajo. In potomci teh ljudi so današnji učitelji. Mučilne naprave 21. stol. v prikriti obliki. Očitno ne razumejo, da so za nas kontrolke kot snežni plaz. Še tisto malo pameti, ki jo moramo iz 45 strani učbenika spraviti v eno četrtino močganov, ki jih uporabljamo, in potem še na tri liste kontrolne naloge, še to znanje zamete bel, prazen list, na katerega moraš prenesti revolucijo v svojih močganih v revolucijo v Franciji. In potem, ko blažen zaradi pomilostitve uideš iz mučilnice, te v matematiki pričaka "ta mala" kontrolka, na kateri sta dva računata iz domače naloge, ki je prejšnji dan slučajno nisem imela časa rešiti, ker sem se morala piflati revolucijo, angleške nepravilne glagole, prebrati Cimre, iti v knjižnico in napisati obnovo. In potem se ponovi stara zgodba. Zaspim ob enih zjutraj, vstati moram ob sedmih. V kopalnici skoraj skup padem, ko zagledam svoj beli obraz s črnimi podošnjaki, na koncu nosa pa orjaški mozolj, ki bo

KULTURA

od mene odvrnil mojo simpatijo. In na koncu kamilična obloga, malo pudra za novi del mojega telesa (mozolj), pikica rdečila, extra strong pele, ki ukroti moje vozlaste lase - in potem se prepoznam. To je tista Tanja, ki vse obvlada, ki bo šla zdajle v šolo, zmlatila petko, uvalila kakšnega političnega nasprotnika, tista energična Tanja, ki jo poznamo vsi. Tista Tanja, ki bo nekoč spremenila svet.

Tanja Kondič 8. è

VERZI

Za osvajanje je (poleg lepega nasmeha ali pogleda) mobitel skoraj nujen pripomoček! Sem seveda spadajo najrazličnejši verzi, ki jih lahko pošljemo "tisti posebni osebi" in ji povemo, da jo imamo radi. Zato smo Krikovi novinarji samo za vas naredili izbor najbolj priljubljenih sporočil, ki jih lahko najdete po celem Kriku!

Ti si tu, jaz sem tam, le kako naj ti poljubček dam?
Ljubezen je lepa, ljubezen čari, le če ob meni za vedno
boš ti.

Naj trnje te bodeče ne rani pregloboko, naj cvetje to
drhteče ne dvigne previsoko.

Živeti med tisočimi in misliti na enega pomeni
LJUBITI!

Ura je devet, nate mislim spet, vsak dan ob istem času
hrepenim po tvojem glasu.

Pozabi na dneve, pozabi noči, pozabi ljubezen, ki veče
ne gori. Pozabi poljube, njegove strasti, pozabi besede,
bile so laži.

Mirno naj plava ti čolnček življenja, a glej, da ne zaide
v skalo trpljenja.

KULTURA

MO• NAKUPOVALEC

V Merkatorju so bile na nakupovanju vse lepote Kranja, a med njimi je bila najlepša Uršika. Uporabljala je vse mestne zvijaèe, da je omre•ila vse mo•e, stare in mlade, a nazadnje ga najde, ki bil ji je kos. Ugleda frajerja pri stojnici za loterijo in zaljubljeno obraèa pogled vanj. Mo• to opazi in pristopi.

“Bi hotela z mano nakupovati?” jo vpraša.

Uršika mu odvrne: “Še enega tolarèka nisem zapravila, da tebe èakala sem, res je, ni frka! Hitro hitro pojdiva, saj razprodaje bo kmalu konec!”

In sta oddirjala. Hitela in hitela sta in zapravljala.

Ob pogledu na njiju so trgovkam roke zastale in niso niti ficka veè dale.

Takrat se mo• stogoti in zakrièi: “Ko jaz kupujem, ne potrebujem takih nièvrednih trgovk!”

In še hitreje sta stopila od trgovine do trgovine.

Nazadnje ju je videl trgovec v rdeèi trgovini s èevlji.

Vihar mrzlice nakupovanja je drveè, a Uršike videl nobeden ni veè.

•iga Košir, 7. b

PETER KLEPEC ENAINVAJSETEGA STOLETJA

Ko èlovek sliši ime Peter Klepec, avtomatièno pomisli na krave, pašnike, pastirje, jodldi, joldda ... Vsekakor pa se zavedamo, da je to pravljiièn svet in se hitro vrnemo v vsakdanje misli (stanje borze, stanje našega tekoèega raèuna, stanje našega avtomobila, stanje sprednje leve noge èetrte krave gospoda Pupleka iz tretje kmetije na desni strani na Srèni ulici v kraju Boguzadanjico blizu Trebenj ...). Ne smemo pomešati domišljije z resniènostjo. Èe nas pravljiièni svet potegne vase, se vsi zavedamo, da se je zelo te•ko spet vrniti v naš svet. A kaj vsa ta naša prizadevanja, ko pa se oba svetova sama pomešata med seboj ...

Avtomobili brzijo mimo, sliši se sopihanje tovarn, trobljenje na kri•išeu odmeva v cementno pušèavo, ki ji dandanes ljudje pravimo domaèi kraj. Vsakdanja •ivljenjska kolobocija 21. stoletja. Po ploèniku pa godi deèek. Edina kolikortoliko naravna stvar našega okolja. Samo še nezmo•nost •ivljenja brez telesa nas ohranja, da smo to, kar smo. Ljudje. •iva bitja. Èe bi se lahko loèili od edine naravne stvari, bi se, èe bi to le

KULTURA

izboljšalo naše denarno stanje. Vsak tehnološki “napredek” je korak po poti v pogubo. Ali smo res tako globoko? Kdo ali kaj nas bo rešilo?! ALI JE SPLOH ŠE UPANJE?!!! Stop! Kje sem •e bil? Aha, deèek. Deèek po imenu Peter Klepec. Hecno, kajne? Petru se •e ni zdelo tako. Veèno je bil jezen na mamo, ki ga je tako poimenovala. Kajti v šoli ni bil ravno priljubljen. Veste, bil je take vrste, tih, droban in dober deèek, na katerega se grobijanske gorile najraje spravijo. In poglejte! Kako prikladno! Lahko ga maltretirajo na temo njegovega imena! Tu se je vedno našel kak primer, s katerim so ga lahko zafrkavali. Ravno je izpopolnjeval tehniko hoje po ploèniku, ko se je v bli•ini zgodila prometna nesreèa. Bum, tresk, piiii!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! (troblja na avtu)!

“Ah,” je zavzdihnil kot •e velikokrat. To vse se mu je zdelo tako narobe. Vse umetno, vse avtomatièno. Hrepenel je po hribih, ovcah in kislem mleku. To se mu je zdelo pravo •ivljenje. Samo tisto najpotrebnejše za •ivljenje in narava. Saj bi se preselil, a je bil odvisen od mamine socialne podpore za nezaposlene. Mama je bila njegovo èisto nasprotje. Vedno je zapravila prihranke za to in ono novo cunjico in namesto, da bi si iskala delo, je ves dan hodila od enega do drugega frizerskega salona in klepetala z drugimi gospodiènami o teh in onih novikah. Peter je je bil povsem navelièan, a vseeno je bila njegova mama. Njegovo vsakdanjo pot proti domu pa je prekinil nenavaden dogodek ...

Hodil je mimo nekkih zakotnih ulic, ko se iz ene izmed njih oglasi star, hripav glas: “Fant!”

Peter se je ustavil. Ozrl se je, a ulica e bila prazna. Potem pa spet: “Fant!”

Ko je natanèeneje pogledal, je za nekim smetnjakom opazil kup strganih oblek. Vsaj tako se mu je zdelo na prvi pogled. A v resnici je bil star, umazan, razcapan brezdomec (raje ne bom uporabil besede klošar, je preveè •aljiva).

Spet se je oglasil: “Jaz sem vila, hik!”

Peter je dolgo èasa zijal, nato pa zaèudeno izjavil: “Emmm ... ja ... to je resnièno lepo, ampak meni se mudi ...”

“Fant, ne la•em! Imam nadnaravne moèi!” se je spet oglasil star razcapan, umazan brezdomec s hrešèèim glasom. “Prišel sem, da ti podarim izjemno moè, Peter Klepec. Pripravi se!” je melodramatièno zahrešèal. Poskusil se je vzravhati, a se je kmalu sesedel, rekoè: “Au, moj kri•! No, ja, saj lahko tudi sede. A, fant, hik! Preden zaèneva, ali imaš kaj drobi•a?”

Peter ga je zanièujoèe pogledal in se obrnil, da bi odšel. A še preden je naredil korak, se je “Vila” zadrla: “Zafrkavam te, fant, pridi nazaj.”

KULTURA

Peter je naveličano pristal. In je star, razcapan, umazan brezdomec zaèel: "Èirule, èarule, hik! Hokus, pokus, hik! Ali je obratno? Ah, saj je vseeno."

Deèek se je razburil in se zadril: "Kakšna izguba èasa!" in, tokrat zares, odšel. Poèasi je dospel do blokovskega naselja, kjer je •ivel. Kot vsak dan se je zgrozil nad mrtvostjo naselja. Kot vsak dan je prehodil natanko trintrideset stopnic in pol (ena je bila napol odkrušena). Kot vsak dan je odvrigel torbo na stol in vprašal mamo, èe je dobila slu•bo. Kot vsak dan je bil odgovor: "Ne, srèi, ampak jutri pa zagotovo."

Zdelo se mu je neumno, da je sploh še spraševal. Pri•gal je televizor in preklopil na neki dokumentarec o Stolu. Televizija se mu je zdela uporabna edino za prikazovanje narave. Tako si je malo potešil •eljo. V sobo pa je prišla mama in preklopila na loterijo. •ivèno si je grizla nohte in kot odvisnik zrla v listiè. Na koncu je bila spet •alostna, da ni zadela in je z roko udarila po mizi, da se je televizor nevarno zaèel nagibati in ...

Vse se je zgodilo v trenutku. Televizor je padel, Peter pa se je zakotalil podenj in ga v zadnjem hipu ujel. Dr•al ga je. Brez vsakega napora je dr•al vso te•o starinskega televizorja na rokah.

"Peter!!!" se je zadrila mama. "Kaj poèneš s televizorjem?!!! S kakšnim namenom si ga prevrnil?!! Ah, prosim, da ga postaviš nazaj," je razoèarana nad Petrovim obnašanjem zavzdihnila. "Ampak jaz ..."

"Niè jaz!" ga je prekinila mama. "Takoj v svojo sobo!" Jezzen se je pobral v svojo sobo in za seboj zaloputnil vrata. Nihèe ga ni razumel ...

Naslednje jutro je dobesečno, z lastnimi rokami, brez napora zmeèkal budilko, ko je zazvonila, in se popolnoma ravnodušno odmajal proti kopalnici (ob sedmih zjutraj mu res ne smemo zameriti, da ni opazil, da je za to morda potrebna velika moè – ob meni bi lahko spal krokodil, pa bi ga pomiril, da grem samo jaz v šolo in da on lahko še spi). Ko je hodil v šolo, je premišljeval, èe vsi ti znaki – "vila", ime Peter Klepec in dogodek s televizorjem – pomenijo, da je on res deèek iz pripovedke. Sanjaril je o vseh mo•nih naèinih, kako prebutati sošolce, ki ga venomer zafrkavajo. Saj je bilo to tudi v pripovedki, gotovo se bo ravno to zgodilo in potem se ga bodo sošolci bali in ga nikoli veè ne bodo zafrkavali. Vse je imel •e izraèunano. Potem pa: "Klepec, kva s ga pa dons tko hepi uletu na sceno? A s`ga mejbi premaknu Triglav (Prevod: Klepec, kaj si pa danes tako vesel prišel? Si morda premaknil Triglav? Morali bi si omisliti kak slovarèek slenga ...)" se je spet nadenj spravil vodja goril. Peter se ni odzval. "Glej me, ko govorim s tabo, mulc!" ga je nadrl vodja in se grozeèe pribli•al.

"To je to," si je mislil Peter in se pripravil na napad. Stisnil je pest, se podal proti grobijanu in ga boksnil

KULTURA

v trebuh. Toda, niè. Vodja je zaèudeno gledal in ni izgledal prav niè poškodovan. Nenavadno drzen in neumen napad je vodjo razjezil in zadnje, kar je Peter videl, je bila velika pest. Prebudil se je na postelji v bolnici in glava mu je odmevala (od udarca in od vseh vprašanj, ki so nastala ob neposreèenem pretepu). Kako je mo•no, da je lahko le•e dr•al televizor in strl budilko, grobijanu pa ni niti malo škodil. Utrujeno je prevalil glavo na drugo stran in prestrašeno kriknil: "Aaa!!!"

Ob njegovi postelji je sedel prej omenjeni star, razcapan, umazan brezdomec, srkal iz neke steklenice in ji razlagal: "No, flaš`ca, poslušaj: Pride dedek v sobo in reèe: "Jaz sem pomaranèa!" Hi, hi, hi!" Tudi on se je ustrašil ob kriku. "Kaj se pa dereš, hik, fant?!"

"Kaj se derem?! Kaj ti poèneš tu?!" ga je razburjeno vprašal Peter.

"Prišel sem se ti opravièit," je priznal brezdomec.

"Nisem veè vila," je nadaljeval brezdomec. "Ko sem bil še mlad in v slu•bi, sem bil najboljši vilinski agent, ki deluje na Zemlji. A me je zamamil alkohol in sem bil odpušèen. Èeprav sam opravi tud kakšno samostojno misijo, ker mi je dolgèas, hik," je hrešèal. Malo je nagnil, da si je zmoèil grlo in nadaljeval:

"Èetudi še znam èarati, sem malo, khm ... nenatanèn ..."

Peter se je ustrašil: "Kako to misliš?"

"No, no fant, ne razburjaj se ... khm ... recimo ... mmm kadar kaj èaram, no ... ponavadi, emm narobe zaèaram, hik!" je •ivèno pojasnil. "Pri tebi, na primer, sem pozneje ugotovil, da sem ti prièaral moè, da spremeniš plastiko v papir, hik. Tisto s televizorjem in budilko ..."

Peter ga je prekinil: "Kako veš o tem?!"

"kako, fant, kako?! Saj sem vila, za bo•jo voljo! Imam nadnaravne moèi, hik! Tam, tam, tam! Ti pa si mislil, da imaš neverjetno moè in zdaj imaš plavo oko, hik."

Peter se je zakopal v vzglavnik in pridušeno zakrièal od jeze. "Ah, mi bi vsaj zdaj prièaral moè, prosim?" je pomirjeno vprašal. Brez odgovora. "Vila?" se je Peter obrnil, a star, razcapan, umazan brezdomec je izginil. Poklical je sestro in prosil, èe poklièe nazaj gospoda, ki je bil pravkar pri njem. Sestra ga je zaèudeno gledala: "Nobeden te ni obiskal. Bi ga videla, ves èas sem bila pred vrati."

Peter je izbuljil oèi: "Kako ... ampak ..."

"Mislim, da si sanjal, gospodiè. Bolje, da poèivaš," ga je pomirila sestra in odšla. Za seboj je zaprla vrata in Peter je ostal sam z milijon vprašanj.

Ubogi Peter. •rtev pravljic in resniènosti. Nikoli ne bo povsem okreval od zmedenosti, ki jo je obèutil takrat. Zmeraj bosta okoli njega poplesavala "Kaj?" in "Kako?".

Matev• Ambro•iè, 7. g

PSIHOKRIKEC

Dragi bralci!

Psiholog mi je povedal, da ima preveè dela z vašimi težavami, zato sem se odloèil, da bom uvedel novo rubriko: PSIHOKRIKEC SVETUJE! Torej – èe mate kakšen vprašane al pa problem, kar mene vprašte. Jest sem združil vse znanje Prešernove šole. Jest sem vseved. Z veseljem sprejemam vaša vprašanja.

Vas zanima, kako se znebiti odveènih kilogramov, nadlehnih sošolcev, odvisnosti od èipsa ...?

Rešujem vse vaše probleme brez problema.

Opozorilo: Pred "uporabo" natanèno preberite navodilo. O tveganju in neelenih uèinkih se posvetujte z ...

Vaš Psihokriekc

PAMETNJAKOVIÈKA

•ivjo, Kriekc!

Pišem ti zato, ker imam velik problem. Mislim, da sem prepametna. Saj vem, da se sliši neumno in da je smešno. Vsi me zafrkavajo, me klièejo piflarka in se mi re•ijo ... Z mano so edino prijazni pred in med kontrolko, da lahko prepisujejo.

Prosim, pomagaj mi! Kaj naj naredim, da me ne bodo veè zmerjali in obrekovali?

XXX5XXX

Draga pametnjakovièka!

Pa si res "piflarka"? Pomisli, kdo je piflar. Svetujem ti, da se ne oziraš nanje. Ignoriraj jih! Bodi vesela, da imaš dobre ocene in dobre mo•nosti za nadaljnje šolanje. Mnogi izmed tvojih sošolcev tega nimajo, kar je tudi vzrok za njihove opazke.

Tvoja frendica

Pametna punca!

Svetujem ti, da se na to sploh ne oziraš – preprosto jih ignoriraj! Èe pa te še ne bodo nehali zafrkavati, povej svoji razrednièarki, da bosta skupaj rešili ta problem.

Psihokriekc

Pametnjakovièka!

Hvala, da si se obrnila name, petka. Hm, spomnim se, da sem bila nedavno v takem polo•aju. Tudi èe te zmerjajo, se sploh ne zmeni za nikogar. To, da si pametna, je èisto v redu. V •ivljenju ti pamet in znanje lahko prideta zelo prav. Tudi takrat, ko boste pisali kontrolno nalogo, se ne zmeni za sošolce, saj so samo ljubosumni nate, ker vedno vse znaš! Ne pusti, da prepisujejo od tebe, saj imajo svoje glave! Kadar pišete kontrolno nalogo, se usedi tako, da boš sama. Boš videla, pol razreda bo pisalo slabše!

"Ta pametna"

SVETUJE

NORA NA ÈIPS!

Dragi Kriekc!

Odloèila sem se, da ti bom zaupala svojo skrivnost. Nora sem na èips!!!. Vsak veèer moram pojesti vsaj dve vreèki èipsa. Poleg tega sem tudi zelo debela, imam 70 kg.

Sramota!

Prosim, svetuj mi, kako naj se odvadim jesti ta slastni èips.

Amri

Èipsovka!

Glede na to, da si nam zaupala samo svojo te•o, ne pa tudi velikosti, ti ne morem povedati, ali si res prete•ka. Toda vseeno! Se ukvarjaš s športom, telovadiš, hodiš na sprehode? Namesto da se zveèer zlekneš pred TV, raje pojdi v svojo sobo, pri•gi radio in pleši do onemoglosti.

Psihokriekc

Draga zasvojenka!

Ali ne bi raje zaèela s kakšno shujševalno kuro? Morda bi morala k zdravniku, ki bi ti povedal, kako se pravilno lotiti hujšanja. Èipsu se za nekaj èasa odpovej ali pa ga jej v zmernih kolièinah. Sicer pa se raje najej sadja ali zelenjave.

Èipska

Draga ljubiteljica èipsa!

Preprosto! Toliko èasa jej èips in samo èips, èips, èips ... drugi hrani pa se izogibaj! Verjemi – v zelo kratkem èasu se ti bo "ta slastni èips" tako zagabil, da ga ne boš mogla niti videti ...

Zasvojenka s èokolado

SANJE O BENETKAH

Dragi Kriekc!

•e tretjo noè se mi sanja, da se sprehajam po Benetkah. Ali veš, kako je to nerodno, èe ne znaš niti besede italijansko. Kaj naj naredim?

Irma Italijano

Draga Irma!

Preden greš spat, si daj pod blazino italijansko-slovenski slovar.

Psihokriekc

Draga Irma!

Pred spanjem preberi vse knjige o Benetkah, nauèi se osnovnih besed po italijansko, na steno pilepi plakate z Benetkami ... in nato mirno zaspi.

Špageti Makaron

HRÈEK BERE KRIK

Kot smo bili do zdaj navajeni, smo izdajali vsako leto Hrèkov list in Krik. Letos pa vam bo na voljo le Krik! Zato v tej številki objavljamo nekaj na to temo, da tudi letos ne bomo pozabili na •ivali.

Anja Jakše, 8. b

ZAKAJ JE PES ÈLOVEKOV NAJBOLJŠI PRIJATELJ?

Pravimo, da je pes èlovekov prijatelj, ker je pes ena prvih •ivali, ki jih je èlovek udomaèil – pes je spremljal gospodarja na lov in sploh povsod. Tako je bilo véasih in tudi danes je znano, da so psi lahko izjemni vodniki slepim, pomagajo pa tudi policiji. Dokazano je, da je pes ena redkih •ivali, ki sprejme èloveka za svojega gospodarja. Ogromno •ivali te sprejme le v svojo skupino, kot npr. maèka, ki misli, da je ona tvoj gospodar. Torej pes je izjema.

Mateja Marolt, 7. e

Italijanka!

Uh! Lahko bi se vpisala na kakšen teèaj italijanšèine. Ne! Raje se po Benetkah samo sprehajaj, saj ti ni treba z nikomer govoriti. Èe pa te kdo kaj vpraša, samo neumno glej in po angleško reci, da jih ne razumeš. Ne sekiraj se! Verjetno je še veliko “sanjaèev”, ki se sprehajajo po Benetkah in ne znajo niti ene italijanske besede.

Zasanjana

Draga “Italijanka”!

Jah, zelo smešen problem! Glede na to, da samo sanjaš, ti priporoèam, da v teh sanjah poizkusiš najti kakšno jezikovno šolo in se nauèiš govoriti, seveda italijansko. Lahko jo poišèeš tudi v resniènem •ivljenju.

Uèiteljica italijanšèine

Draga zasanjanka!

Najbolje je, da uresnièiš svoje sanje.

1. Najprej se vpiši v teèaj italijanšèine.
2. Pojdi v agencijo Last minute. (Tam imajo ugodne cene.)
3. Oglej si Benetke v •ivo.

Razlagalka sanj

Dragi Krikec!

Prosim te, pomagaj mi! Na poèitnicah sem se po nesreèi zaletel v neko Nemko in takoj zatem se je moj svet postavil na glavo! V polomljeni anglešèini sem ji dal svojo cifro in ona mi je “podarila” svojo. Obdr•ala sva stike, a jaz sem si med tem èasom poiskal drugo punco. Kako naj se je zdaj znebim?

Buèko

Dragi Buèko!

Lepo, da si si poiskal novo ljubezen, saj ljubezen na daljavo ne uspeva. Èe ji ne upaš povedati naravnost, kako se poèutiš, jo enostavnoпусти! Ne odpisuj ji vsakiè, ko ti pošlje SMS, le poredkoma, z eno besedo. V odgovorih ne ka•i navdušenja. Ne klièi je, ne razmišljaj o njej ... ne daj ji upanja. Èeprav boš totalno “skrav•ljal” njene •ivce, boš dosegel svoj namen. Svetujem pa ti, da ta nasveta ne uporabiš veèkrat, saj si dekleta to dobro zapomnijo!

Psihokrikec

Ker ste me kar zasuli z vprašanji, sem moral poiskati pomoènike – priznane strokovnjake s celega sveta. Ne smem se namreè preveèeeeee naprezati.

PSIHOKRIKEC

MOJ ZAJÈEK LISKO

Najbolj simpatièna in ljubka, prijazna (in še bi lahko naštevala) •ival je Lisko. Zajèek Lisko. Ime je dobil po svoj beli lisi, ki jo ima na nosu pa skoraj vse do ušes.

Kadar sem pisala spise o svojem zajèku, sem naštevala le dobre lastnosti: kako je ljubek, kako sva •e pet let odlièna prijatelja in oh in sploh vse naj naj. Toda verjemite ali ne – tudi Lisko je imel slabe navade. Poudarjam ta “je imel”, ker marsikaterih razvad nima veè.

Na primer njegov najljubši hobi je bil cufanje mojih puloverjev. Ko sem ga dr•ala v naroèju, mi je skrivaj grizel rokav. Medtem ko sem se pogovarjala z nekom drugim in ko se mi je •e stotiè polulal v naroèje, sem zaèela z vzgojnimi ukrepi. In ko je Lisko ugotovil, da bo tiste zajèje poslastice iz trgovine za male •ivali dobil šele, ko se bo lepše obnašal, se je odloèil z mano vzpostaviti bolj diplomatske stike in od tedaj delujeva kot neka demokratièna dr•ava: èe mi kaj ni vèeè, kar se tièe obnašanja, ne dobi bonbonèkov – aja, še to, naravnost nor je nanje! In èe njemu kaj ni vèeè – brez skrbi – tudi zajèja mula obstaja. No, in na ta naèin lahko dobro sodelujeva.

Naj za konec pripomnim, da je Lisko sicer èudovit zajèek, da ne bom naštevala le slabih lastnosti. Res je pravi prijatelj, ki me vedno posluša in kadar mi gredo na •ivce vsi, je on tisti zvesti poslušalec, ki posluša cele dneve, kako zopni so vsi v šoli pa še doma me nihèe ne razume. Pripomni sicer niè, zna pa nekaj, èesar ne zna marsikateri èlovek – poslušati in nameniti tisti tola•ilni pogled v trenutkih, ko gre vse narobe. In to najbolj cenim!

Mateja Marolt, 7. e

MODA

MODA

MODA - 11. 1. 20

Daša Bulatović, 8. a

KRIKOVA

LJUBEZEN NA PRVI POGLED

Bil je lep, topel in sončen dan. Danes bodo izvedeli, kdo od tistih, ki so sodelovali pri pisanju seminarских nalog, bo odšel za nagrado v tujo državo. Izbirajo lahko med Nemčijo, Španijo in Grčijo.

Sledila je ura slovenščine, ko je učiteljica povedala, kdo bo odšel za pet dni v tujo državo, kjer bodo spoznavali nove ljudi in predstavljali svojo državo. Njen visoki glas je izdaval: "No, skupaj z drugimi smo izbrali Nemčijo. Upam, da vam bo všeč in se s tem strinjate. Torej, z menoj gredo Anja Kosmač, Jure Štrukelj, Alja Cotelj, Tamara Snežek, Tanja Tepec in Katarina Lukec. Prosim, da ti učenci po koncu ure ostanete pri meni, da se pogovorimo o ostalih stvareh. Prav lep konec tedna in nasvidenje!"

Ura je bila ob tri popoldne, ko so končali s sestankom! Vsi so se ob zelo veselili, saj bo 15. maj zelo kmalu! Odštevali so dneve in na koledarju jim je ostal še en dan. Vsako minuto so zvonili telefoni, v katerih je odmevalo: "ivjo, Tanja! Ej, kva boš ti kj sabo uzela, pa kok dnarja?"

Fantje pa so se pogovarjali o drugih stvareh: "Ej, stari, upam da bojo mel dobre computerske igrce pa da bomo kj DVD-je gledal!"

No, in končno je prišel tisti 15. maj, ko so se vsi ob 6.00 zjutraj poslovili od svojih staršev in učiteljev. Āakala jih je dolga 9 skoraj 10 urna vožnja. S kombijem, ki ga je vozil njihov hišnik, so se prvič ustavili v Avstriji, kjer so malo počili. Vso pot do Nemčije jim ni bilo niti malo dolgčas, saj so se smejali in pogovarjali o prijateljih, pri katerih bodo stanovali. Tudi z učiteljico Karmen in hišnikom Darkom so se dobro razumeli.

Končno so prispeli! Nestrpno so jih ob pričakovali in tudi oni njih! Najprej so šli vsi skupaj na pijačo in prigrizek. Po kratkem pogovoru sta med učenci najbolj izstopali Tanja in njena gostiteljica Lissa. V vseh stvareh sta se strinjali in razumeli. Kar naenkrat pa je k njima pristopil fant po imenu Kay in s Tanjo sta se v pogovoru dobro ujela. Tanji so se svetile oči in v dnevnik je zvečer napisala: I am fallen in love with Kay!!! Zaljubila se je na prvi pogled! Napisala je, da ko je zagledala njegove iskricne oči, ji je poskočilo srce in se za trenutek od presenečenja ustavilo. Vedela in slutila je, da je on tisti pravi!!! Kay pa ji je samo pomečknil in se nasmejaj.

Bil je drugi dan, ko so skupaj odšli na piknik in tam sta bila nerazdružljiva.. Zdaj so obema sijale oči in bila sta zaljubljena. Med njima ni bilo nobene skrivnosti in postala sta najboljša prijatelja. Njegove poljube je Tanja čutila še ves dan in on njene prav tako! Tudi drugi, Anja, Jure, Alja, Tamara in Katarina, so neizmerno uživali! Za vse so bili to nepozabni dnevi, ki se jih bodo spominjali vse življenje, še posebej Tanja in Kay. Prisotni so bili tudi pri pouku in ugotovili, da se dosti razlikuje od našega. Skupaj so odšli na ogled bližnjega mesta, se zabavali, plesali, poslušali, skratka, uživali!!!

ZGODBA

Tanja in Kay sta čutila bolečino, saj se bodo kmalu poslovili in nikoli več videli. A nič zato, ostal jima je še en dan! Ta dan je bil res nepozaben. Skupaj z Juretom in Lisso so odšli na bazen, za večerjo pa so si privoščili pico in sladoled. Ura je bila ob 23.00 zvečer in morali so se posloviti. Za naslednji dan pa so slutili, da ne bo nič dobrega. Tanja in Kay sta še malo ostala in objeta na klopci zrla v zvezde. Vsak večer, ko bosta doma in se bosta pogrešala, bosta pogledala svojo zvezdo, zaprla oči in si predstavljala, da sta skupaj.

Poslovia sta se in kot bi mignil, je bilo tukaj jutro. Dan je bil pust, deeven in alosten! Spet so morali nositi te svoje potovalke v kombi. Ampak to sploh ni bilo pomembno! Na vrsti je bilo slikanje in tudi Tanja in Kay sta se skupaj slikala in si potem izmenjala naslov, e-mail in podobne reči. Kay pa je Tanji podaril prstan, v katerem je bilo napisano njegovo ime, sam pa je na prst potisnil prstan s Tanjinim imenom - da se bosta vedno spominjala drug drugega! Zdaj pa slovo. Tanji so se usule solze in še enkrat je stekla h Kayu ter ga objela, on pa ji je prišepnil: "Don't forget me!!!"

Učiteljica jo je ob klicala: "Tanja, treba bo iti!" Tanja ga je še zadnjič poljubila in stekla v kombi, tam pa so z njo sočustvovali njeni sošolci in sošolke! Tanja je samo stisnila prstan, pogledala v nebo in zaprla oči.

Anja Jakše, 8. b

KRIKOVA

LJUBEZENSKA ZGODBA

“Totaln šit. Da mi gresta to naredit!” sem se usajala in nemarno metala obleke v potovalko. Zanelašè bom vzela same grde obleke, da jima bom v hotelu delala sramoto, ko bom obleèena kot klošarka. Saj si zaslu•ita. •e peto leto zapored se namreè odpravljamo na zimske poèitnice nekam v Avstrijo, v neke rovte, kjer je snega do vratu, v mestu nimajo niti McDonaldsa niti kina, edina kavarna je neka pivnica, kjer se zbirajo ostareli pijanèki, središèe mesta pa je veliko kot ljubljanski štadion. Toda moja starša menita, da bo to koristilo našim dru•inskim vezem, saj je mama v reviji prebrala, da se najstniki v puberteti oddaljijo od svojih dru•in.

Na kolenih sem ju moledovala, èe lahko ostanem doma, saj sem stara •e 15 let in znam biti odgovorna. Vsak dan nahranim svojega psa - èe to ni velika odgovornost! Saj ne bi delala nobenih neumnosti. Kakšno zabavo ali dve s polovico razreda, radio do maksimuma, prijateljice bi prespale pri meni, drugaèe pa bi bilo tako, kot bi bili ta stari doma. Toda staršema niti na misel ni prišlo pustiti svojo ljubljeno hèer samo. “Svet je ponorel,” sta rekla. “Edino z nama si varna.” Ja, kot da sta pozabila, kako smo se lani na zimskih poèitnicah izgubili in je lokalna policija organizirala iskalno akcijo, ali ko se je oèi v naši hotelski sobi šel d•entlemena in hotel zakuriti v kaminu in je za•gal perzijsko preprogo in jo potem hotel pogasiti s šnopsom. Sicer pa sta ta stara na teh poèitnicah vedno malo odsotna, saj se kar naprej dobivata s prijatelji, da se skupaj ogrevajo z •ganimi pijaèami ... Slišala sem oèeta, kako je razbijal s smuèkami. Sedaj jih bo naštelal na streho. Slišala sem, kako se je usajal na smuèke, ki so mu ena za drugo padale na havbo. Mama je še zadnjè, to se pravi, tretjè, pobrisala prah, zalila ro•e ter poklicala sosedo, ki bo èuvala mojega psa Flokija. In potem smo konèno odrinili. Hitro sem nataknila slušalke, saj sta ta stara odprla vroèo razpravo o politiki. Vo•nja po zasne•eni pokrajini me je zazibala v spanec.

Zbudilo me je cviljenje gum. Moj oèi se je skoraj zaletel v avto pred nami. “Prekleta poledica,” se je izgovarjal. Konèno smo se pripeljali do našega hotela. Potem je vse potekalo po ustaljenem protokolu. Mami in oèi sta se zaèela objemati, jaz pa sem se pobrala v svojo sobo. Je nasproti sobe mojih staršev, z balkonom in lepim razgledom, veliko posteljo in TV ter prekrasno kopalnico. Vsaj sobo imam zase, èe ne drugega. Pa kaj še! V sobo sta, brez krkanja seveda, prihrumela starša ter oznanila, da gremo smuèat. “Ne grem,” sem rekla. “Preveè sem utrujena od vo•nje.” Z rahlim godrnjanjem sta se pobrala iz sobe. Konèno sem bila sama. In potem nisem vedela kaj poèeti. Preoblekla sem se v trenirko in odšla na teraso. Pogled je bil prelep. Zasne•ena pokrajina, bele smreke ... In nato mi je zmanjkalo tal. Plošèice so bile poledenele, pa sem pogrnila. Toèno na trtico. Solze so mi stopile v oèi, tako me je bolelo. Odvlekla sem se do postelje in se ulegla. Pa me je še zmeraj bolelo. Nataknila sem

ZGODBA

copate in se odpravila v pritlièje pogledat, èe imajo kakšne tablete proti boleèinam. Poèasi sem se vlekla po hodniku. In potem sem pogledala kvišku. Najlepše rjave oèi na svetu. Bil je fant, pribli•no mojih let, malo višji in zelo lep.

“Potrebuješ pomoè?” je vprašal.

“O jes, Slovinc je!” mi je šinilo skozi mo•gane.

“Gle•enj sem si zvila (saj mu ne morem razkladati o trtici!).”

“Daj roko, ti bom pomagal.”

Podprl me je in skupaj sva odkrevsala do recepcije.

Tam sem dobila tablete, po katerih mi je bilo takoj bolje.

Usedla sva se v kavarno. Izvedela sem, da mu je ime Peter, da je iz Ljubljane, da je star 15,5 let, da je edinec in da sem hodijo èisto vsake poèitnice. Pogovarjala sva se debele tri ure in ko sem morala nazaj v sobo, me je pospremil. Preden sva se loèila, me je vprašal, èe se naslednji dan lahko dobiva. Delala se se blazno kul.

“Ja itak! Sej je tukej en sam dolgèas.”

Ko sem prišla v sobo, sem bila èisto iz sebe. MTV sem navila zelo na glas in se šla tuširat. Oblekla sem svojo flanelasto pi•amo in z mislijo na Petra zaspala.

Naslednji dan sem se zbudila slabe volje. Potem sem se spomnila na Petra. Hitro sem se zbasala iz postelje

in odprla potovalko. Groza! Same stare, grde obleke!

Zato, da bom ta starima delala sramoto. Izkopala sem

oguljene kavbojke, ki so dajale vtis, da so moderne,

oblekla trièetrtinsko majèko in se ovila v zelo dolg in

debel šal, ki je skrtil grdo majèko. Ko sem iskala

natikaèe, je potrkalo. Odprla sem. Danes je bil še lepši

kot vèeraj. Plavi lasje so štrleli v zrak, oèi so bile široko

odprte, èrn pulover ga je povišal.

“Si vedela, da ima tale hotel še eno kavarno? Kaj, ko bi

šla danes v to?”

Odpravila sva se po stopnicah v pritlièje. Svoje starše

sem opazila v jedilnici, vendar sem se skrila. Kavarna

je bila malo zatemnjena in oran•na zofa je kar vabila.

Usedla sva se in naroèila vroèo èokolado. Dolgo sva se

pogovarjala in ugotovila, da imava veliko skupnega. S

te•avo sva se loèila. Preden sem šla gor, me je ustavil,

objel in poljubil. Poljub je imel okus po èokoladi. Zelo

sladek, zelo ne•en.

“Lahko noè!”

“Jutri se vidiva!”

In tako sva se dru•ila vsak dan. Najini poljubi so bili vse

daljši, najina ljubezen vse veèja. Toda prišel je dan

odhoda. Nisva in nisva se mogla odlepiti drug od

drugega. Dala sem mu svoj elektronski naslov in

obljubil je, da mi bo pisal. Se zadnji poljub in loèena sva

bila.

Ko sem prišla domov, je bila soba prazna. Iz dneva v

dan sem mislila samo nanj. Toda ni se oglasil. Minil je

en teden. Zaèela sem obupavati. Vedno veè sem jokala

in po dveh tednih obupala. •ivljenje je izgubilo svoj

smisel.

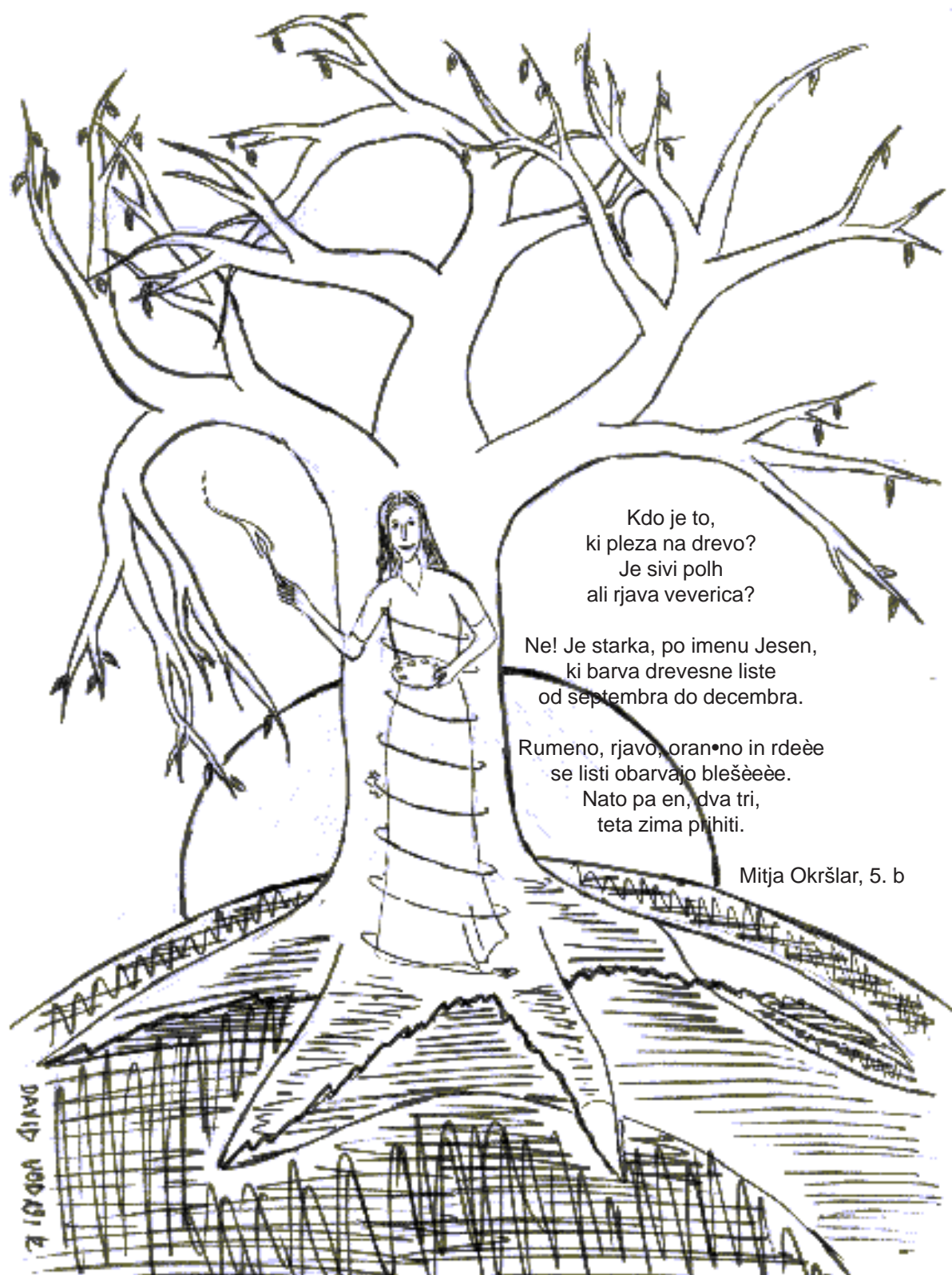
Neke dolgoèasne nedelje pa sem dobila sporoèilo: “S

hokejsko ekipo pridemo na priprave v vaš kraj. Za celih

10 dni. Zelo te pogrešam in komaj èakam, da se vidiva.

Pridem naslednji teden. Rad te imam. Peter.”

Mozaik Ljubezenske zgodbe so sestavile Tanja, Špela, Urša in Monika iz 8. è

Kdo je to,
ki pleza na drevo?
Je sivi polh
ali rjava veverica?

Ne! Je starka, po imenu Jesen,
ki barva drevesne liste
od septembra do decembra.

Rumeno, rjavo, oranžno in rdeče
se listi obarvajo bleščeče.
Nato pa en, dva tri,
teta zima prihiti.

Mitja Okršlar, 5. b

David Vodnik, 8. b

ÈRNA

Mobitel rešil 8 •ivljenj

V torek, 14.10.2003, se je na Osnovni šoli Franceta Prešerna Kranj zgodila nesreèa. Uèenke, ki so se zadrževale v garderobi, so za veè minut ostale zaklenjene v telovadnici. Na sreèò je imela ena od uèenk s seboj mobitel, tako da je lahko poklicala pomoè. Po veè minutnem stradanju so jih le rešili sošolci, ki so povedali uèitelju, da so zaklenjene. Vse so pre•ivele, le par jih je kazalo znake dehidriranja.

Petra Krumpestar, 8.b

KRONIKA

POSKUS UGRABITVE

Pred nekaj dnevi je pri malici nekdo prijavil: "Pol razreda manjka. Najbr• so jih ugrabili." Razredni inšpektor je takoj spro•il preiskavo, ki se je zaèela s ploho vprašanj. Ko je le-teh konèno zmanjkalo, se je "ugrabljena" polovica 7. a •iva in zdrava, le malo pretresena, vrnila v uèilnico in se zaèela opravièevati. A to jim ni prav niè pomagalo. Proti storilcem kaznivega dejanja je bila napisana kazenska ovadba, ki jo je kasneje obravnavalo višje sodišèe v uèilnici matematike, in sicer pod predsedstvom gospe Leje •umer.

Gašper Okršlar, 7. a

ŠPORT

ANKETA

ANKETA

ANKETA

ANKETA

ANKETA

ANKETA

Kateri naš rokometaš se ti zdi najboljši? Zakaj?

1. VID KAVTIÈNIK

Domen Gorzetti: "Ker je dal dost golov."
Jan Gregorec: "Ker je najboljši."
•an Smoliè: "Najhuj strela."
Andrej Drempeitiè: "Ker je tko mlad pa še najboljši desn kril je bil."
Toma• Grilc: "Ker najbolj zna."
Damjan Dimiè: "Najbolš strela."
Kristina in Vesna iz 5. b: "Zato k je najbolj."
Matej iz 5. b: "Ker dobr strela."
Matic iz 5. b: "K je dau velik golov."
Jošt iz 5. b: "K je dau velik golov."
Katja iz 7. f: "K je najhujši."
Mirjana iz 7. c: "K je najbolj igrou."
Juš iz 8.a: "Ful dobr igra."
Anamarija iz 8. b: "K je dost luštn in je dobr strelec."
Tadej iz 8. b: "K najbolj igra."

2. RENATO VUGRINEC

Tamara Bijeliè: "Ker je najlepši."
Rok Matanoviè: "Ker je eden najboljših v Evropi, je moèan in ma moèan strel na gol."
Jelena iz 7. c: "K je najlepši."
Miha iz 8. b: "K je najveèja faca."

3. BENO LAPAJNE

Luka Krnc: "Rešu je Slovenijo."
Jaša Krè: "Ker ma najbolšo obrambo."

4. ROMAN PUNGARTNIK

An•e iz 8. è: "Zato k je moj vzornik."

RENATO VUGRINEC:

Anketirali: Daša Zupan, 7. b in Anja Jakše, 8.b

KRIK

GLEDALIŠÈE NA OBISKU

Na 203. obletnico Prešernovega rojstva, 3. decembra 2003, je na naši šoli gostovalo jeseniško gledališèe, ki nam je uprizorilo igro Povodni mo•. Predstava je trajala 35 minut. Predstavili so nam Prešernove pesmi: O Vrba, Apel in èevljar, Povodni mo•, •elezna cesta ... Pripovedoval jih je "Prešeren", ki ga je zelo dobro upodobil eden od igralcev, in plesalci in plesalke, ki so se zbrali na plesu ob Ljubljani. Scena je bila preprosta. Predstavljala je zabavišèni prostor, kjer je prevzetna Uršika spoznala povodnega mo•a, ki jo je popeljal v valove Ljubljani. Imeli so zelo dobre kostume, saj so bili obleèeni tako kot v tistih èasih: fraki, cilindri, klobuèki ... Višek predstave je bil, ko je povodni mo• vrtel Uršiko in jo odpeljal v daljavo. Med divjim plesom je Uršika odletel klobuk, povodni mo• pa je s plašèem ustvaril pravi vihar ...

Nastop je popestril èarovnik, ki je s svojimi spretnostmi zabaval igralce in gledalce. Vsi smo bili navdušeni in zadovoljni, da "nam je odpadla ena šolska ura".

Daša Zupan, 7. b , Alenka Gerjeviè, 8. a , Petra Krumpetar, 8. b

Kadar èevlje èestim, vedno nate mislim.

Od jutra do mraka, od mraka do dne, se nate spominjam in mislim na te.

Ljubezen je jaka, a ni za dijaka, pusti te brige, primi se knjige.

Ne vem, kaj bi naredila. Najraje bi te kar ubila, tako moèno sem se vate zaljubila.

Ni lepšega na svetu, kot poslušati tvoj glas. Ni lepšega na svetu, kot poljubljati tvoj obraz. Ni lepšega pogleda iz tvojih oèi. Ni lepšega kot to, da na svetu si TI.

Ljubezen je lepa stvar, za druga mi ni mar, saj v mojem srcu si ti, z lepimi oèmi.

En poljubèek na tvoj kljunèek ti pošilja tvoj koštrunèek.

V KINU

SEABISCUIT

Zgodba je postavljena v prejšnje stoletje, èas zloma newyorške borze, èas, v katerem so se ljudje zatekali v svet iluzij in domišljije. Cvetela je holivudska industrija in igre na sreèò. V tem nesreènem èasu je nastala èudovita zgodba o upanju, volji in ljubezni.

Ta zgodba govori o treh mo•eh, o treh usodah, ki jih konj, v katerem nihèe razen njih ne vidi pravega galoperja, z dna ponese v vrh bogastva, tekmovanja, dirk, zmag, odrekanja ...

Johnny "Red" Pollard je tipièn lik ameriškega scenarija: starši ga kot pubertetnika zapustijo, njegovo •ivljenje je tragièno in polno razoèaranj, kasneje pa zaslovi in uspe. Èeprav mu ne gre vedno vse po naèrtih, s trdno voljo, trmoglavostjo ter ljubeznijo do Piškotka premaga vse, tudi poškodb, ki se zdita nepremagljivi.

Charles Howard •ivi ameriške sanje, dokler ne do•ivi smrti svojega sina in loèitve od svoje •ene; po tem dogodku se zapre vase. Dolgo èasa potrebuje, da se zopet najde s pomoèjo druge •ene Marcele, Piškotka, Johnnyja in Toma. Je pogumen, trmoglav in pripravljen narediti veliko, da dose•e svoj cilj. Tom Smith je samotarski èudak, ki svoje •ivljenje posveèa konjem. Je prvi, ki v Piškotku vidi ognjevitega tekmovalca in ne le majhnega, zanikrnega konja.

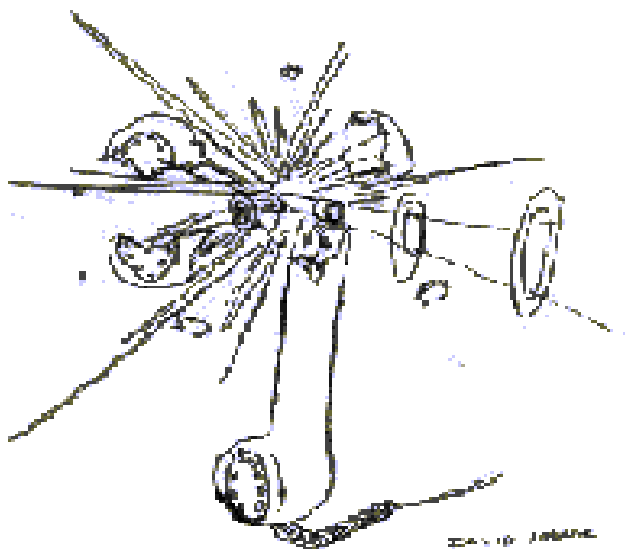
Film je zelo lep. Glasba je poudarjala vzdušje in kraje dogajanja. Veliko je bilo lepih prizorov, najbolj pa so izstopali tisti, ki so bili posneti v naravi in na tekmovalnih stezah. To so prizori, ki prikazujejo prijateljstvo med èlovekom in konjem. Zgodba v gledalcu zbudi mešane obèutke; nam je ogrela srce. Filmu bi dale oceno pet, ker je bil edini "šolski" film, pri katerem sta bila v dvorani mir in tišina. Preprièane smo, da je bil vzrok za tako pridnost resnièno dober film (in ne teèni uèiteljji).

Ocenjevalke: Tanja Kondiæ, Monika Bitenc, Urša Rihtaršič, Anita Tukara, Špela Kr•an, 8. è

KRIK

MATRIX

Matrix (MATRICA) je odpuljena znanstvenofantastična trilogija, ki sta jo posnela brata Wachowski (Larry in Andy). Matrica je film z visokim proračunom, saj so samo za tretji del porabili več kot 150 milijonov dolarjev (veliko!). Govori o tem, da smo vsi ljudje "baterije" za mesto strojev in da živimo v programu, imenovanem matrica, toda zunaj programa je tudi zadnje mesto, imenovano Sion. Tam živijo uporniki, ki kršijo pravila matrice in vdirajo v matrico. Tam Morfej, eden glavnih junakov, najde Nea (ki je heker, igra pa ga Keanu Reeves) in mu pove resnico ter ga pripelje v mesto. Neo se nauči kung fu sposobnosti in izve, da je TISTI (the one), ki naj bi rešil Sion, toda on tega ne verjame. Izve, da ga ogrožajo agentje, posebej agent Smith (igra ga Hugo Weaving). Neo se zaljubi v članico posadke Trojico (Carrie-Anne Moss). Na koncu prvega dela izve, da je on resnično Tisti in s močjo Tistega premaga Smitha.

David Vodnik, 8. b

V drugem delu stroji napadejo mesto, toda ne pridejo do njega, ker je pod plastjo eleza, ki je debela 5 km. Neo izve, da je Smith preivel in da se klonira, saj ga napade vsaj 100 Smithov. Na srečo vse premaga in odleti stran. Izve tudi, da mora najti ključarja, če hoče priti do vira. Najde ga pri Francozu. Od tam ga odpelje na nemiroljuben način. Ključar mu vse pove in ga odpelje do vira, tam pa ključarja ubijejo. Neo se znajde sam, toda mora se odločiti, ali bo rešil svojo ljubezen Trojico ali pa uničil vir in rešil poslednje mesto ... Ob koncu drugega dela trilogije ostane Neo ujet med matrico in svetom strojev.

V KINU

Morfej se mora sprijazniti z razkritjem, da je TISTI samo še en sistem nadzora. V sklepnem delu se vojska Siona, okrepljena s prostovoljci, trudi, da bi odbila napad strojev. Sovražni program Smith postaja čedalje močnejši in grozi, da bo uničil tako resnični svet kot Matrico.

Ko film še ni bil posnet, so ga kritiki raztrgali, toda zdaj je ena izmed dveh najboljših trilogij. Toda kritiki mu še danes očitajo premalo humorja (se strinjam) in izvirnosti scenarija (to je čisto mimo), hvalijo pa dovršene akcijske sekvence bojev. S snemanja niso odšli brez poškodb, kajti Hugo je imel resno poškodbo kolena, Keanu pa je imel poškodovan vrat.

Pa je Hugo postal zaradi tega manj šaljiv? Seveda ne! Med snemanjem je namreč govoril: "Morali bi naju takrat videti. Dva invalida, ki se pripravljata na kungfujevske spopade stoletja!" Če mene vprašate, je to eden najboljših filmov tega leta. Gotovo se jih veliko strinja z mano in res vam priporočam, da si ogledate to neverjetno trilogijo.

DAMJAN DIMIČ, 7. b

GOSPODAR PRSTANOV: Kraljeva vrnitev

Letos se je v slovenskih kinematografih 8. januarja odvrtel še zadnji del trilogije Gospodarja prstanov: Kraljeva vrnitev.

200 minut dolg film je poln napetih trenutkov in odločilnih bojev za Srednji svet.

Ker Sauron napade Gondor, v zadnjem trenutku pridejo na pomoč rohanski jezdec. Vendar boj pri belem mestu terja mnogo življenj, med njimi tudi življenje kralja Theodena, rohanskega jezdeca. Medtem pa se Samo in Frodo prebijeta po nevarni poti do Cirith Ungola, kamor ju vodi Golum. Ta si glede svoje prijaznosti do Froda premisli in oba

KINO

sopotnika odpelje v jamo, kjer kraljuje Pajkilija, velikanski smrtonosni pajek.

Frodo se sam z njo spopade. Na pomoč mu prihiti Samo, ki ga je prej zaustavil Golum. A prepozno! Froda je Pajkilija že pila, njegovo nezavestno telo pa najdejo orki in ga odpeljejo v Cirith Ungolski stolp. Samo se zaveda, da je vsa prihodnost odvisna od prstana, zato Froda poišče in reši in s skupnimi močmi se podata na vrh Gore Pogube, kjer uničita prstan.

Že dve leti je Frodo skupaj z vsemi, ki so nosili prstane, odšel v Pristane ... In tako se konča zadnji del ... Kar pa se tiče Oskarjev ... Bili so nominirani za enajst Oskarjev in so vseh enajst kipcev tudi dobili.

Tadeja Tomšič, 8.b

Moje srce krvavi in izkravelo bo, ker je izgubilo,
kar je ljubilo.

LJUBIM TE, se hitro reče, kar sledi, pa rahlo peče.

Ti, ki si me naučil ljubiti, me nauči še pozabiti.

Drevo je sad življenja, tulipan lepota cvetja, a
zame lepšega ni, kot so tvoje prelepe oči.

Sveča brez ognja ne more goreti, jaz pa brez tebe
ne morem živeti.

Samo tebe ljubim, samo tebe poznam, samo tebi
življenje dam.

Poljubček ti dam, ker te rad imam, srce pa zato,
ker te ljubim močno.

GLASBA

NAJVZNEMLJIVEJŠI KONCERT

Končno je prišel tisti komaj pričakovani dan, ko sva se skupaj že peljali proti Škofji Loki, kjer je bil koncert Siddharta! Takrat se nama je zdelo, da sva iz Kranja do tja vozili en dan in ne pol ure.

Ko sva stopili iz avta, sva zagledali veliko množico ljudi, ki se je prerivala, zato sva se jim pridružili. Vsi smo bili zelo nestrpni, saj so zamujali eno uro. Končno pa je varnostnik zakričal, naj se postavimo v vrsto. Že pet minut sva se znašli v veliki dvorani Poden. Mesti sva zasedli v prvi vrsti, tako da sva imeli pogled na vse! Najprej so na oder prišli raperji in za ogrevanje smo skupaj zaropali. Potem je nastala v dvorani tema in čista tišina! Na oder pa so medtem prišli člani skupine Siddharta! Vzdušje je bilo ... tega se ne da opisati z besedami! Skupaj smo peli, skakali, vpili, kričali, skratka, bilo je super, še bolj smo uživali zaradi barvnih reflektorjev! Dvorana je bila nabito polna, bilo je okoli 4.000 ljudi! Odpeli so veliko znanih pesmi, na primer: Od višine se zvrtili, Samo edini, Napoj, Klinik ...

Če pa je vsake dobre stvari enkrat konec, zato je bilo tudi tega koncerta zdaj, oziroma konec se je bliskovito bližalo. Odpeli smo še zaključno pesem in nato vsi premočeni odhiteli ven na zrak! Še danes se spominjava, kako nama je na koncertu razbijalo srce, saj je bil to najvznemrljivejši koncert do zdaj!!!

Tadeja Tomšič in Anja Jakše, 8.b

GLASBA

SIDDHARTA - NAPOJ

Ali si opazil ta čas kako nam beži
ko nad ure naglas jezimo se vsi
se tega zavedam pa le nemo gledam
Steklene oči nemirno telo
a nobeden ne skrbi da bolje bi bilo
zdaj je to naš moment ko zamrzne problem
Delajmo se kot da noben niè ne ve
Le namen biti vrag naj bo danes nas znak
naj vedo kdo je to ko se dvigal bo prah
Le namen biti vrag naj bo danes nas znak
naj vedo kdo je to ko se dvigal bo prah
In na stran bomo dali vse kar nas teži
èe nas rabi kdo žal naj malo potrpi
saj tako ne gre veè sami sebi smo odveè
Kaj nam bo koledar se nam ne mudi
in pozabi na denar le glava boli
zdaj je to naš moment ko zamrzne problem
Delajmo se kot da noben niè ne ve
Le namen biti vrag naj bo danes nas znak
naj vedo kdo je to ko se dvigal bo prah
Le namen biti vrag naj bo danes nas znak
naj vedo kdo je to ko se dvigal bo prah
Ni potrebno biti lep ne do vratu zapet
vse kar rabiš je divje veselje in ples
Tu noben ne grozi (miruje naboje)
Vseeno nam je kaj sledi (pustimo za potem)
Imamo vse kar potrebno je zato bo divje divje
Le namen biti vrag naj bo danes nas znak
naj vedo kdo je to ko se dvigal bo prah
Le namen biti vrag naj bo danes nas znak
naj vedo kdo je to ko se dvigal bo prah
Le namen biti vrag ...
naj vedo kdo je to ...
Le namen biti vrag ...
naj vedo kdo je to ...

TUDI SLOVENIJA RADA DOBRO PLEŠE

V soboto, 20.12., in v nedeljo, 21.12.2003, je bil v Sloveniji svetovni koreograf Phil. Prišel je na pobudo slovenskih koreografov Jerneja in Petra. Treninge smo imeli štiri ure na dan, vmes pa smo imeli pol ure počitka. V soboto smo se učili novih plesnih korakov, prav tako tudi v nedeljo, le da smo v nedeljo tudi tekmovali med seboj, in sicer skupina proti skupini. Èe primerjamo naše plesno znanje z njegovim, lahko reèemo, da je njegovo vsaj 100-krat boljše od našega.

32

GLASBA

Njegove koreografije lahko vidimo v spotih Justina Timberlake, Britney Spears, Janet Jackson ... Obljubil je, da se aprila ponovno vrne v Slovenijo in da bo s sabo pripeljal še Martya (prav tako svetovnega koreografa).

Petra Krumpestar, 8. b

INTERVJU INTERVJU INTERVJU

Sigurno ste že vsi slišali za turnejo Popstars tour. Letos je bila že drugič. Tudi sama sem se je udeležila. V reviji Stop so objavili sliko, na kateri so obkrožili tri osebe, ki se bodo srečale z nastopajočimi. Ne boste verjeli – bila sem obkrožena.

V petek, 16. 1. 2004, sem polna prièakovanj odšla v Maribor. Ob tem sreèanju sem izkoristila priložnost in intervjuvala BEPOP, B. B. T. in UNIQE.

Daša Zupan, 7. b

B. B. T.

Krik: Za vami je zelo uspešna turneja. Kakšni so vaši občutki?
Carski, fajni! Enkratno je bilo. Dala nam je nov zagon za delo, marsikaj smo se naučili.

Krik: Kakšni pa so spomini na zadnji koncert v Kranju?
Ker je bil zadnji, smo hotele dati vse od sebe, se še zadnjiè znoreti, pokazati vse, kar najbolje znamo. Ta koncert nam je bil zelo všeè.

Krik: Kdaj lahko pričakujemo vaš CD?
Ker smo vedevalke, lahko povemo, da bo aprila.

Krik: Kako se počutite, ker ste slavne?
Ful fajn oziroma se sploh ne počutimo slavno. To so bile naše sanje.

Krik: Kdo je izbral vaše domiselno ime B. B. T.?
Same smo imele par predlogov, vendar nam je bil ta najbolj všeè, ker gre hitro v uho in predstavlja prav nas. To so začetnice naših imen: BRINA, BARBARA, TAMARA.

GLASBA

Krik: Kakšni so vaši spomini na osnovno šolo? Zelo lepi, najlepši, smešni. Ko se pogledaš na sliki in vidiš, kakšno smešno frizuro si imel ... Res smešno.

Krik: Kaj bi sporočile bralcem Krika? Še naprej berite Krik in delajte, kar si zaslužite.

BEPOP

Krik: Za vami je zelo uspešna turneja. Kakšni so vaši občutki?

Alenka: Fenomenalni občutki. Lepo je nastopati pred tolikšno publiko in upamo, da bomo še kdaj!

Krik: Kako se vam je vtisnil v spomin koncert iz Kranja?

Simon: Ta koncert je bil meni najbolj všeč, ker je imela moja sestra rojstni dan in smo ji zapeli pesmico. V Kranju sem imel največ treme, in sem dal še več od sebe, saj prihajam z Gorenjske.

Krik: Se vam je na turneji zgodilo kaj neprijetnega?

Tinkara: Letos ne ... ja ja, meni so skoraj hlače dol padle (smeh)!

Alenka: Ja, jaz pa sem v Mariboru po prvi pesmi pozabila sleči brezrokavnik. Vsi so bili •e brez, jaz pa sem ga še kar imela.

Krik: Kako se razumete z ostalimi nastopajočimi na turneji?

Vsi: V redu. Vsak je imel svojo garderobo, ampak smo bili vsi v vsaki malo. Tudi Claudija, ki je iz hrvaške, je zelo v redu.

Krik: Ali lahko v kratkem pričakujemo kakšno novo pesem ali spot?

Simon: Pred poletjem ne. Zdaj počivamo.

GLASBA

Krik: Največji trah o vas.

Ana: O nas so samo resnične stvari. Če pa je •e kaj, pa poskušamo preslišati.

Krik: Kako pa oboevalci, ki jih vsak dan srečujete na cesti?

Alenka: Na začetku je bilo čudno. •e naslednji dan po izboru v skupino so nas na cesti pozdravljali ljudje. Sedaj pa je •e isto običajno, če nas kdo ustavi in prosi za avtogram.

Krik: Kakšna se vam zdi gorenjska publika?

Vsi: Ful fajn.

Ana: Ker je Simon z Gorenjske. Ne, ne, zelo v redu publika.

Krik: Kaj pravite na priredbo pesmi MOJE SONCE, ki jo je lani sestavil eden izmed razredov naše šole? (Objavljena je bila v lanskem Kriku.)

Simon: Zelo nas veseli, da delate sami tekste na naše pesmi. Pesem sama pa je zelo zanimiva.

Krik: Kaj bi sporočile bralcem Krika?

Vsi: Imejte se radi, berite Krik, poslušajte BEPOP.

UNIQUE

Krik: Kakšni so vaši občutki po turneji Popstars tour 2003?

Fenomenalni. Ne moreš opisati. Zelo nam je •al, da je mimo.

Krik: Kako pa se vam je vtisnil v spomin koncert iz Kranja?

Ker je bil zadnji, najdlje ostane v spominu. Krasna publika.

Krik: Kakšna se vam zdi gorenjska publika?

Ful fajn. Ful ste za •ur.

GLASBA

Krik: Jasna, ali se oziraš na opazke glede svoje frizure?

Ne, nikoli. Meni je èisto všeè. Nisem sama kriva, da imam take lase.

Krik: Kakšni so vaši spomini na osnovno šolo? O, to so pa tako lepi spomini ... prva ljubezen ...

Krik: Kaj bi sporoèile bralcem Krika? Delajte tisto, kar vas veseli.

POWER DANCERS

Plesna šola ÈOKOLADA. Uèiteljice nove plesne šole smo èlanice skupine POWER DANCERS. Pridru•i se nam tudi TI!

Tudi mene je to vabilo zelo privabilo, zato se pozanimala za kraj in èas in se ga udele•ila. Na prvem obisku sem zaznala samo tri znane obraze. Danes pa poznam •e skoraj celo skupino. Zato sem samo za naše bralce Krika intervjuvala našo slavno Matejo in ostale èlanice.

Sandra Muzaferoviè, 8. b

Krik: Od kod prihajate? Prihajamo iz Maribora in njegove okolice.

GLASBA

Krik: Od kod ime POWER DANCERS? Ker smo energiene plesalke.

Krik: Kako ste se zdru•ile? Kdaj? Zdru•il nas je ples. •e kot majhne punèke smo skupaj plesale.

Krik: Kje ste snemale svoj prvi spot? Na morju.

Krik: Kdaj bo izšel naslednji album? Upamo, da èez pol leta.

Krik: Pod katerim naslovom ga bomo spoznali? Še ne vemo.

Krik: Kdo vam piše pesmi? Besedila piše naša Cvetana, glasbo je napisal Zvone Tomac, za pesem •enska pa Aleš Klinar, aran•ma pa Cvetanin fant Teodor Amamriè Toš.

Krik: Kdo vam sestavlja koreografijo? Nekaj koreografij je sestavila naša koreografinja iz Los Angelesa Lisa Vellog, nekaj jih je naredil •eljko Bo•iè, nekaj pa jih sestavimo same.

Krik: Kako izkoristite prosti èas, kadar ga imate? Med prostim èasom beremo, gremo v savno, v kino, na aerobiko.

Krik: Vaše najljubše potovanje. Barbados, kjer smo posnele videospot Èokolada.

Krik: Katera je najbolj obèutljiva? Vsaka izmed nas ima šibke toèke.

Krik: Katera je najbolj resna? Vse smo resne, kadar gre za res.

Krik: Katera je poroèena? Mateja.

Krik: Kako se poèutite kot slavna in uspešna skupina? Lepo nam je in •ivamo v tem. Zelo rade nastopamo in zabavamo ljudi.

Krik: Kaj bi v svoji nadaljnji karieri spremenile? Spremenile ne bi nièesar. Delale bomo, tako kot èutimo.

Krik: Vaše sporoèilo našim bralcem Krika. Bodite to, kar ste, in sledite svojim sanjam.

Naša spletna stran: www.powerdancers.net

GLASBA

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Cvetana
Rapersko ime: m. c. Fraèa
Rojstni datum: 24. 4. 1976
Astrološki znak: bikica
Višina: 164 cm
Barva oèi: rjava

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Špela
Rapersko ime: Šela on the mike
Rojstni datum: 11. 9. 1974
Astrološki znak: devica
Višina: 162 cm
Barva oèi: zelena

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Natka
Rapersko ime: d. j. Fatka
Rojstni datum: 7. 12. 1974
Astrološki znak: strelka
Višina: 165 cm
Barva oèi: zeleno-rjave

OSEBNA IZKAZNICA:

Ime: Sergeja
Rapersko ime: magister Suki
Rojstni datum: 25. 11. 1978
Astrološki znak: strelka
Višina: 164 cm
Barva oèi: zeleno-rjave

Prejmi lepe pozdrave od tistega teleta, ki za tabo leta, od tiste krave, ki ne je trave.

Ljubim te vedno, pišem ti redno, ko se vrneš nazaj, tu bo spet raj.

Èez pare tri, èez devet vasi, najlepša deklica si ti.

Ljubim te, saj zame si vse, ne vem, koga bom ljubil, ko bom tebe izgubil.

Ob jutranji zarji, vsakega dne, mi pride na misel tvoje ime.

RAZVEDRILO

HOROSKOP

OVEN: 21.marec-20.april

Ljubezen: Sam-a misliš, da imaš v ljubezni neprestano smolo in nesreèò, a kmalu se ti bo nasmehnila sreèa! Poglej malo naokoli in kmalu se ti bo nasmehnila sreèa!

•ivljenje: Domaèi niso ravno navdušeni nad tvojimi ocenami, kajne? Daj, potrudi se in si zastavi cilj, ki ga boš lahko uresnièil-a!

Denar: Tvoja denarnica se kmalu ne bo mogla veè zapeti, zato si privošèi in zapravi nekaj denarja - daj si duška!

BIK: 21.april-21.maj

Ljubezen: V ljubezni moramo biti navajeni trpeti, poslušati, se odrekati stvarim in vse, kar sodi zraven. Zato sprejmi tisto povabilo in se mu/ji vsaj enkrat nasmej. Kmalu pa te èaka nova ljubezen.

•ivljenje: Si zelo pozitivna in vedno nasmejana oseba. Ponavadi dobiš tisto, kar hoèeš, a zdaj bi bilo dobro, da malo prisluhneš svojemu prijatelju.

Denar: Zadnje èase malo preveè zapravljaj in porabljaš preveè denarja. Se niè ne bojiš, da ti ga bo zmanjkalo? Mogoèe bi lahko skrajšal-a dolge pogovore po telefonu?

DVOJÈKA: 22.maj-21.junij

Ljubezen: Ja, nova ljubezen na obzorju! Prav mogoèe je, da te èaka kaj resnega in vznemirljivega - vse pa je odvisno od tebe!

•ivljenje: Doka•i drugim, da lahko svoje ocene popraviš brez tuje pomoèi. Verjemi, tako boš resnièno spremenil-a mnenje, kakršnega imajo drugi o tebi! Potrudi se!!!

Denar: Ne bodi tako škrt-a in kupi svoji sestri ali bratu neko darilo - zelo bo vesel tega, saj se zadnje èase ne razumeta prav dobro, kajne?

RAK: 22.junij-22.julij

Ljubezen: Našel-našla si svojo sorodno dušo, u•ivaj v tem – èaka te najlepši mesec tvojega •ivljenja!!!

•ivljenje: Dovolj tudi drugim, da povejo svoje mnenje, sicer boš zaèel-a iti nekemu zelo na •ivce. Glede šole pa potrpi še malo in si pribori boljše ocene - splaèa se! Doma bodo še posebej veseli, seveda pa tudi ti!

Denar: Bilo bi dobro, da svoj denar nalo•iš na banko, saj nikoli ne veš, kaj se lahko zgodi!

RAZVEDRILO

LEV: 23.julij-23.avgust

Ljubezen: Tvoja odprtost, poštenost in odloènost so vrline, ki bodo osvojile srce tvoje simpatije. To je spet prilobnost, da uporabiš svojo trmo. Pazi, da ne boš zraven zanièeval-a prijateljev.

•**ivljenje:** Probleme, ki si jih imel-a, si rešil-a, in to ti je dalo ogromno energije in poleta. Vsi samo strmijo vate, saj ti vse, èesar se lotiš, uspeva. Pazi na ocene.

Denar: Se ti ne zdi, da malo preveè zapravljáš? Raje varuj denar za bolj pametne stvari.

DEVICA: 24.avgust-22.september

Ljubezen: Zadnje èase te je strah, da se boš tako zaljubil-a, da bo to preveè vplivalo na tvoje

•**ivljenje.** Namesto da toliko premišljuješ, se raje prepusti svojim èustvom!

•**ivljenje:** Bolje, da veè koncentracije posvetiš uèenju. Staršem pa raje povej za tisto slabo oceno - obeta se ti dokaj vznemirljivo obdobje, polno smeha, adrenalina, preseneèenj ...

Denar: Raje ne zapravljaj toliko denarja za darila, saj te bo to kmalu pokopalo - sigurno obstaja še kaj, kar te zanima.

TEHTNICA: 23.september-23.oktober

Ljubezen: Na šolskem hodniku se boš zaletel-a v neko osebo, ki bo v tvojem srcu povzročila zelo prijetne obèutke. Uivaj in se konèno prepusti sladki zaljubljenosti. Prej pa poskušaj pozabiti svojo zelo staro simpatijo.

•**ivljenje:** Povabi prijatelje na izlet in zagotovo se boste zblivali! Doma pa raje povej za vse ocene, èprav nekatere niso preveè briljantne.

Denar: •e cel mesec si nisi privošeil-a niti ene stvari, daj si duška in zapravi tisti denar.

ŠKORPIJON: 24.oktober-22.november

Ljubezen: Èe si se je/ga •e naveličal-a, mu poskusi to povedati na lep naèin, vendar poskrbi, da te bo vzel resno! Za vogalom te •e èaka nova simpatija.

•**ivljenje:** Nikoli ne reci nikoli. Zgodilo se ti bo nekaj neverjetnega, da ti ne bo verjela niti tvoja najboljša prijateljica. Poskusi ohraniti trezno glavo tudi v vroèih dneh, ki prihajajo!

Denar: Ne zapravljaj toliko, sicer ti bo zmanjkalo denarja!!!

STRELEC: 23.november-22.december

Ljubezen: Tvoja èustva so spet prišla na dan. Tudi stara ljubezen se vèasih prebudi. Nikar ne misli, da je s tem kaj narobe – nasprotno, zelo te bo osreèilo.

RAZVEDRILO

•**ivljenje:** Šola bo zaèela trpeti, èe ne boš vsaj ure na dan preivel-a med uèbeniki in knjigami.

Potem bo tudi med prostim èasom bolj zabavno!

Denar: Èe ti primanjkuje denarja, poprosi starše za višjo •epnino, sigurno ti jo bodo zvišali, saj so še kar zadovoljni s tabo!

KOZOROG: 23.december-20.januar

Ljubezen: Ta mesec so na obzorju nove simpatije. Èprav je bilo tvoje ljubezensko •ivljenje tako dolgoèasno, lahko kmalu prièakuješ pravo vzdušje. Sprosti se in uivaj!

•**ivljenje:** Problem, ki te je spremljal celo šolsko leto, boš konèno rešil-a. Vendar ne veseli se prekmalu, najprej popravi vse ocene - šele tako bodo doma zadovoljni!

Denar: Z denarjem zaenkrat nimaš te•av, imaš ga ravno prav in veš, kako z njim ravnati!

VODNAR: 21.januar-18.februar

Ljubezen: Tisti vodnarji ali vodnarke, ki ste •e v zvezi, prièakujte sreèò v zvezi, samski pa boste kmalu zagledali novo simpatijo! Poglej malo naokoli.

•**ivljenje:** Se ti ne zdi, da bi bilo dobro v roke vzeti knjige in se potruditi za svoj cilj! Splaèa se potruditi, saj boš le tako imel-a poèitnice brez skrbi! Doma ti bodo pri tem pomagali in te spodbujali, tako da kar brez skrbi!

Denar: Z denarjem imaš zadnje èase kar nekaj te•av, ki se bodo še naprej pojavljale! Poskusi narediti kakšno delo namesto staršev in mogoèe boš tudi kaj zaslu•il-a!!!

RIBI: 19.februar-20.marec

Ljubezen: Uivaj v prijetni zaljubljenosti in upaj, da bo trajala èim dlje! Našla si svojo sorodno dušo, naprej pa so stvari odvisne od vaju!

•**ivljenje:** Nekaj slabih ocen še ne pomeni popolne katastrofe! Kljub temu bi bilo pametno, èe se o te•avah v šoli pogovoriš s starši. Ko bo šla v šolo mama, bo za mirne pogovore zagotovo prepozno!

Denar: Do zdaj ti gre z denarjem kot po maslu!

Anja Jakše 8.b

RAZVEDRILO

Mogoèe imate tudi vi nenavaden hobi in zbirate šale. Èe ne, jih pa sigurno radi berete in se zabavate. Za vas je naslednje šale izbrala Vesna Rogl, uènka 5. b razreda.

Otroci so dobili za domaèo nalogo, naj v stotih besedah opišejo, kako so preiveli prost vikend. Mali Krikec je napisal:

- Ta vikend smo se nameravali odpeljati z druino k teti v Novo mesto. Nalobili smo se v avto, ki nam ni hotel v•gati. •alostno smo šli iz avta, razen oèeta, ki je ostal pri avtomobilu in izrekel ostalih 60 besed, ki pa niso primerne za mojo domaèo nalogo.

Krikec svoji uèiteljici:

“Noèem vas strašiti, toda oèe je zagrozil, da bo nekdo tepen, èe ne prinesem boljšega sprièevala.”

Uèiteljica: “Si sam naredil nalogo?”

Krikec: “Ja, èisto sam.”

Uèiteljica: “Ne morem verjeti.”

Krikec: “Zakaj ne?”

Uèiteljica: “Ne morem verjeti, da lahko en èlovek naredi toliko napak!”

Uèitelj: “Krikec, kakšen je prihodnji èas od: On pije.”

Krikec: “On bo pijan.”

Otroci so dobili za domaèo nalogo spis z naslovom “Samo ena je mama”.

Krikec je dolgo razmišljal, potem pa napisal:

- Mama je kuhala kosilo. Spekla je palaèinke, mene pa poslala v klet po ploèevinki marmelade. Iz kleti sem zavpil: “Samo ena je, mama!”

Krikec: “Gospod uèitelj, ali bi me vi kaznovali za nekaj, èesar sploh nisem naredil?”

Uèitelj: “Seveda ne.”

Krikec: “Dobro, kajti domaèe naloge nisem naredil.”

RAZVEDRILO

Metka pride iz vrtca, Krikec pa jo vpraša:

“Kaj ste delali v vrtcu?”

Metka si je vrtala po nosu in va•no odgovorila:

“Lepega vedenja se uèimo, cepec!”

Mlada in lepa uèiteljica poklièe Krikca in ga vpraša, koliko je osem krat sedem.

Krikec raèuna in raèuna, po temeljitem razmisleku pa reèe:

“Presneto, moj oèka ima prav, ko pravi, da ste tako seksi •enska, da èlovek ob vas pozabi svoje ime in vse drugo!”

Krikec je uèitelja tikal. Uèitelju to seveda ni bilo všeè, zato mu je dal nalogo. Doma mora stokrat napisati stavek: “Uèitelje moram vikati.”

Krikec je nalogo vzel resno in je stavek napisal tristokrat.

Ko ga je naslednji dan uèitelj vprašal, zakaj tristokrat, mu je odgovoril:

“Ah, hotel sem te razveseliti!”

Krikec pride precej pozno v šolo in se opravièi:

“Gospod uèitelj, na cesti je taka poledica, da mi je pri vsakem koraku naprej zdrsnilo dva koraka nazaj.”

Uèitelj: “In kako ti je vseeno uspelo priti v šolo?”

Krikec: “Obrnil sem se in sem šel proti domu.”

Uèitelj ves •ivèen reèe Krikcu:

“Daj, stopi v lekarno in kupi deset dekagramov pameti!”

Krikec: “Gospod uèitelj, ali naj reèem, da je za vas?”

“Krikec, povej, koliko je velik osel?” vpraša **uèitelj**.

Krikec: “Ne vem natanèno, vsekakor pa je ni•ji od mene.”

Uèitelj: “Kaj je pa zdaj to?”

Krikec: “Pa saj ste mi vi veèkrat rekli, da sem jaz najveèji osel!”

Krikec dvigne roko in vpraša uèiteljico, ali lahko gre na stranišèe.

Ona mu odgovori: “Kaj boš sedaj, saj bo èez pet minut tako ali tako zvonilo.”

Èez dobro minuto **uèiteljica** vpraša: “Krikec, povej mi, pod katerim mostom teèe Rumena reka.½”

Krikec: “Pod mojim stolom.”

RAZVEDRILO

Krikec zamudi pouk.

Ko teèe po stopnicah, sreàa **ravnatelj**a, ki pogleda na uro: "Deset minut prepozen."

Krikec: "Jaz tudi."

Uèiteljica slovenšèine sprašuje Krikca:

"Sklanjaj besedo gola•."

Krikec: Gola•, gola•a, gola•u, gola• ..."

Uèiteljica: "Dobro. No, povej še orodnik. S kom ali s èim?"

Krikec: "S kruhom."

Krikec je prinesel septembra v šolo podpisano sprièevalo.

Spodaj je bil pripis: Videl in natepel.

"Krikec, èe reèem. Uèenje me veseli, kakšen primer je to?"

"Zelo redek!"

"Otroci, danes bomo pisali spis z naslovom Moja mama. Krikec, nikar spet ne prepisuj od svojega brata!"

"Zakaj pa ne, saj imava isto mamo ..."

Uèitelj: "Od kod si?"

Novi uèenec: "Gorenjska."

Uèitelj: "Kateri del?"

Novi uèenec: "Ves sem od tam. Gospod uèitelj."

Pred kratkim poroèeni poslovne• je moral na slu•beno pot v Afriko. V njegovem domaèem kraju je bilo peklensko mrzlo, on pa se je odpravil v vroèe kraje. Po razgovorih se namesti v hotel in takoj pošlje •eni po raèunalniku e-sporoèilo, vendar je napisal napaèen naslov, zato ga je dobila pastorjeva •ena, ki se je ravno vrnila z mo•evega pogreba. Ko je prebrala sporoèilo, jo je skoraj zadela kap. Pisalo je:

- **Prejemnik**: Moja ljubljena •ena.
- **Pošiljatelj**: Tvoj mo•, ki te je proti svoji volji zapustil.
- **Predmet**: Dospel sem.
- **Besedilo**: Pravkar sem prišel in se namestil. Vidim, da je vse pripravljeno za tvoj jutrišnji prihod. Veselim se, da te bom kmalu videl. Upam, da bo tudi tvoje potovanje potekalo tako uspešno, kor je moje.
.: Tu doli je vra•je vroèe.

RAZVEDRILO

Najina ljubezen je trda kot led, kdor ga prelomi, naj bo preklet!

Naj •ivi do groba najina zvestoba.

Ne verjemi vsem ljudem, ne lepim fantovskim oèem, le poslušaj glas srca, ki te nikoli ne izda!

Ali vidiš to listje na drevju? Tolikokrat si mi rekel, da me ljubiš. Ali vidiš te zvezde na nebu? Tolikokrat sem ti rekla, da te ljubim. Ampak najbolj •alostno je, ko spoznaš, da listje odpade, zvezde pa ostanejo.

Da te bom èakala, sem ti napisala. Da te bom ljubila, sem ti obljubila. Hoèem biti tvoja, to je •elja moja.

Ljubezen se rodi v pogledih, •ivi v poljubih, umre v solzah.

By the way, before i go, I want to say I LOVE YOU SO!

Naj zvezde te ponesejo v sladke sanje, naj luna zaziblje te vanje, misli name, ko zaspiš, da zjutraj z mislijo name se zbudiš.

I love two things – flowers and you. Flowers for one day, but you forever.

Pri srcu meni bo hudo, ko bo treba jemati slovo, ker vedno mislim nate, tudi •ivljenje bi dala zate.

Ljubim te, saj si zame vse, ne vem, koga bom ljubila, ko bom tebe izgubila!

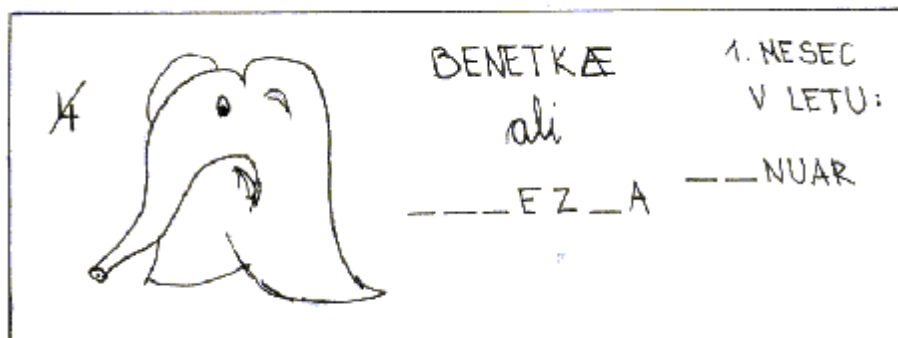
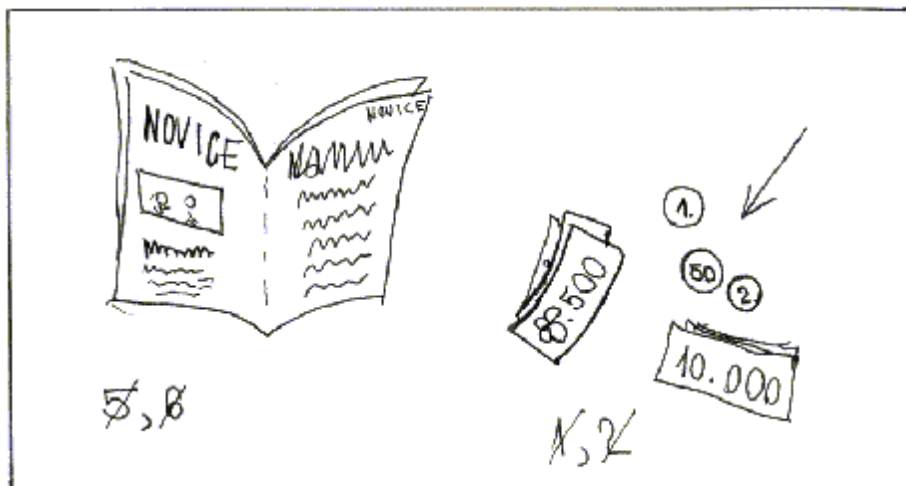
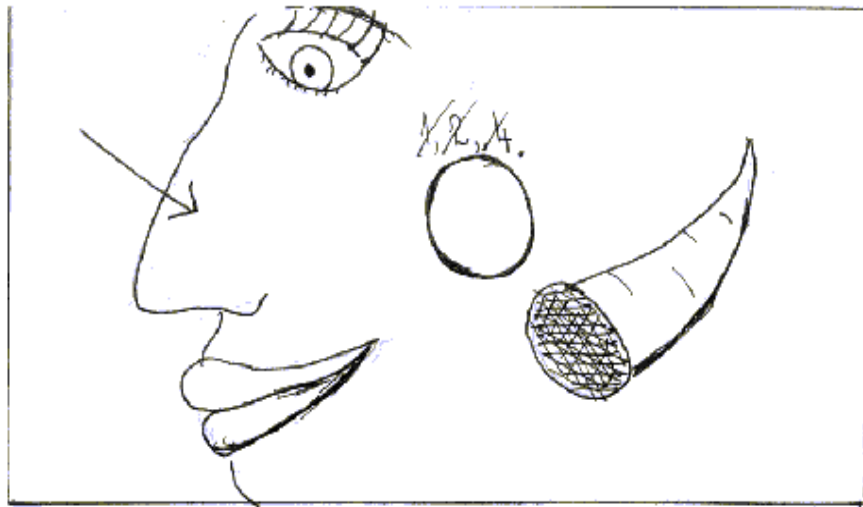
Srce je bogastvo, ki se ne prodaja in ne kupuje, marveè daruje.

Nikoli ne zapusti tistega, ki ga ljubiš zaradi nekoga, ki ti je všeè.

Ena beseda pove premalo, tri povedo preveè, dve pa vse in to je, da LJUBIM TE!

Lepo je •iveti, ljubezen imeti, a vendar za to tudi mal' potrpeti!

RAZVEDRILO RAZVEDRILO

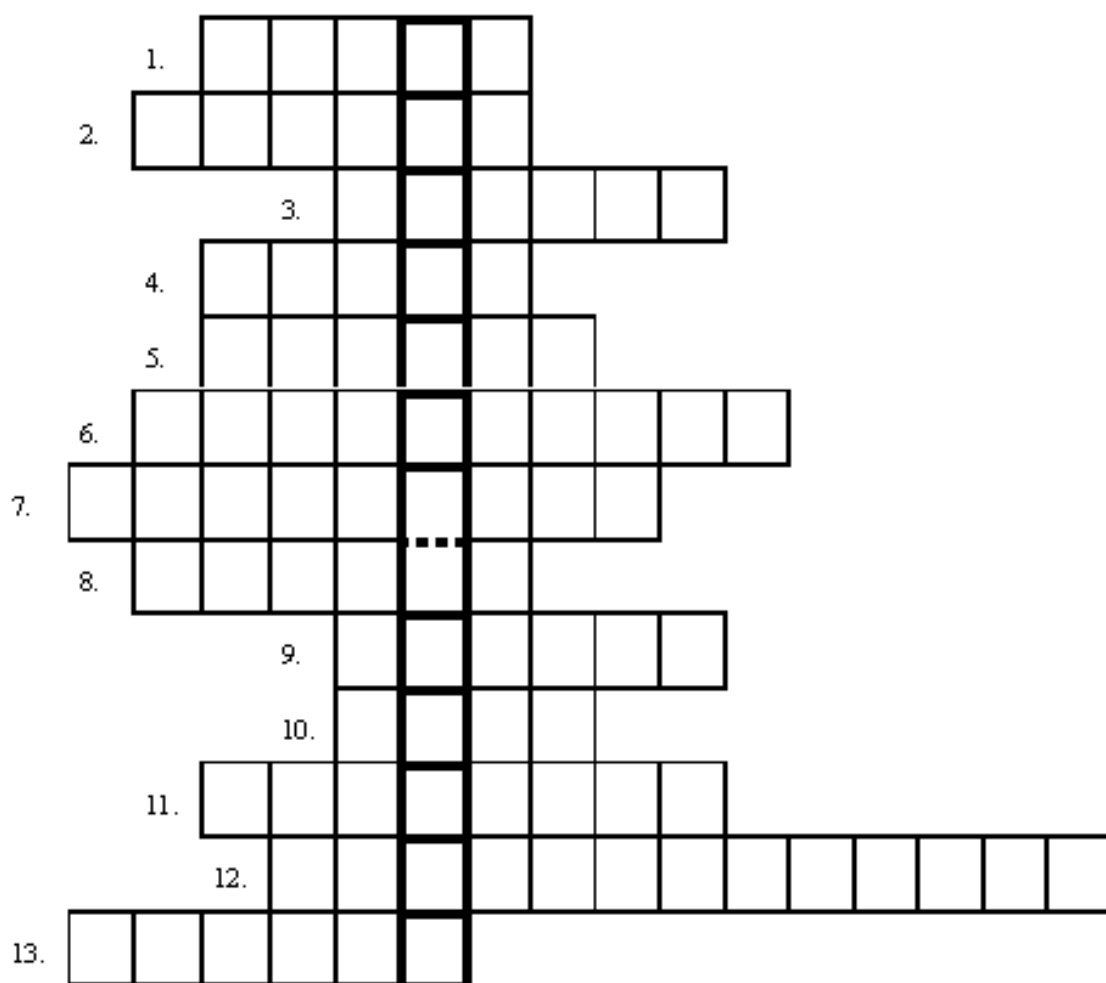

RAZVEDRILO RAZVEDRILO

GLASBENA KRIŽANKA

1. Kako im erujemo dve vzporedni melodiji?
2. 45.000 let star inštrument, najden blizu Idrije.
3. Italijansko mesto, iz katerega je bil doma Guido, človek, ki je izumil solmizacijo.
4. Znaki, s katerimi so zapisovali gregorijanske korale.
5. Prostor v cerkvi, v katerem so peli m enihi.
6. Jezik prve zbirke posvetnih pesni.
7. Način petja, iz katerega se je razvilo večglasje.
8. Na kateri samostalnik se nanašata pridevnika: posvetna, cerkvena?
9. Inštrument, podoben kitari.
10. Grki so tone uredili v tonska zaporedja. Za zapis so uporabili znamenja, ki jih im erujemo?
11. Ime grškega matematika, fizika, astronoma in glasbenika.
12. Kdor proučuje staro ljudsko glasbo.
13. Drugo ime za glasbo.

Na označenih poljih, brano navpično, dobiš ime znamenitega glasbenega dela (dve besedi).

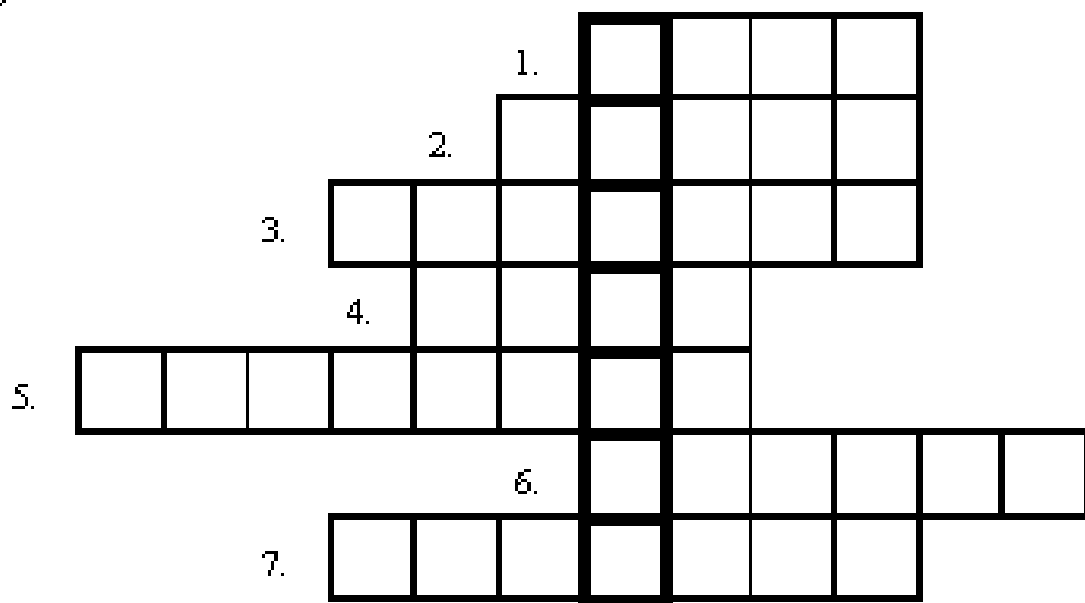

Križanko sta sestavili: Nuša Kalan in Nina Kocjančič, 7. d

RAZVEDRILO RAZVEDRILO

LAHKA KRIŽANKA (Z GESLOM, KI DIŠD)

1. Posoda, v katero damo rože.
2. Lahko jih odpreš ali zapreš.
3. Človek, ki uči.
4. Odprtina v steni, skozi katero prihaja svetloba v prostor.
5. Z njim pišeš ali rišeš, lahko ga ošliš ali zlomiš.
6. V šoli jih tvoje noge nujno potrebujejo.
7. Stvar, s katero šivamo.

A = N

R ⇔ A

RAZVEDRILO RAZVEDRILO

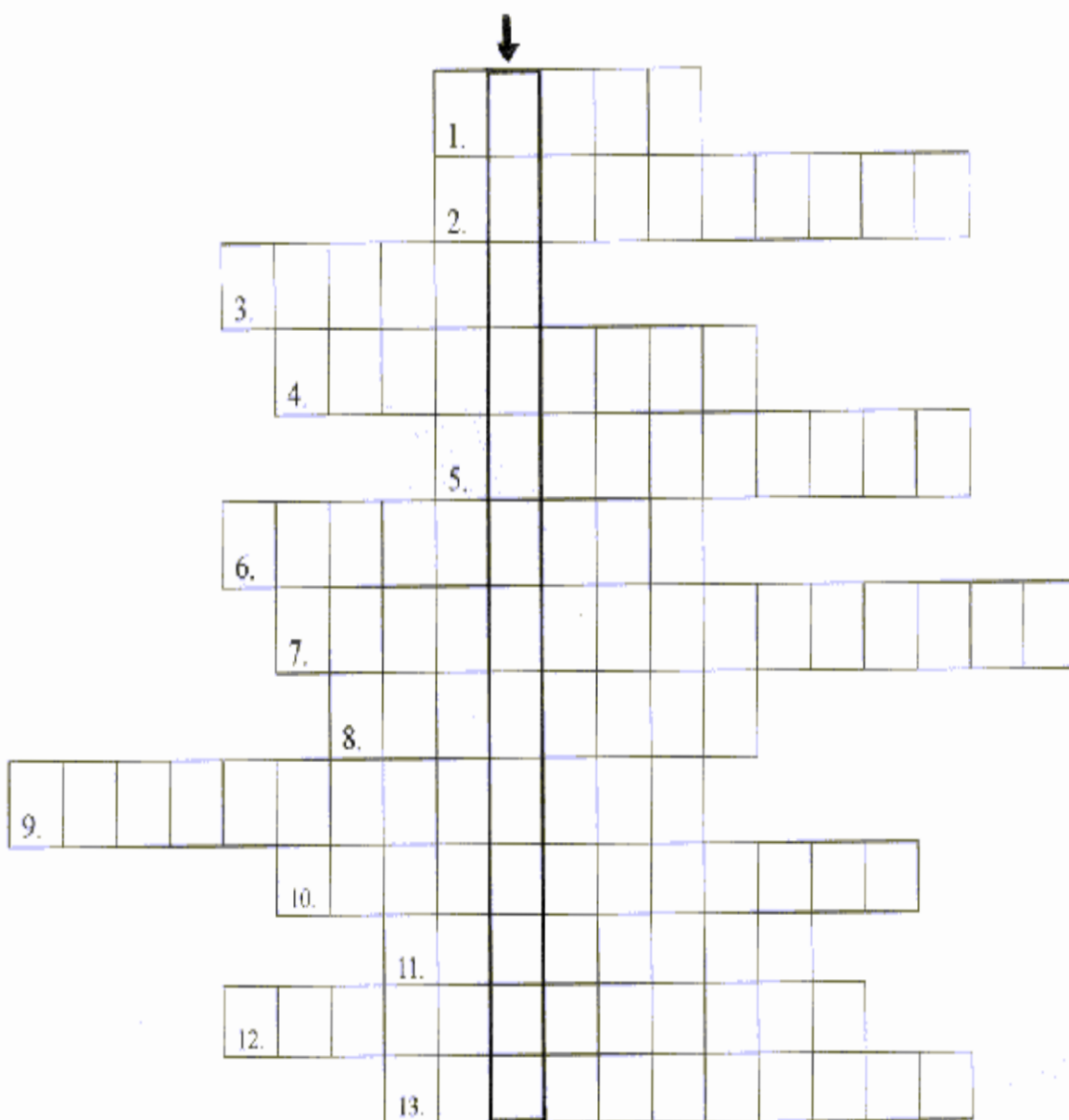
NAGRADNA KRI•ANKA

Spopadite se še z zadnjim izzivom in si zagotovite privlaène nagrade.

Pravila igre

Ne da bi kaj spustili, poèasi in natanèno preberite celoten Krik. Nato odgovorite na naslednja vprašanja, ki vam bodo prinesla tajno kodo, s pomoèjo katere si lahko prislu•ite naslednje nagrade:

1. nagrada: knjiga Vitana Mala Geniji v kratkih hlaèah + kemièni svinènik
2. nagrada: CD z ljudsko glasbo + kemièni svinènik
3. nagrada: ravnilo + kemièni svinènik

RAZVEDRILO RAZVEDRILO

1. Naslov našega časopisa.
2. Ga. Sodnik o nas pravi, da smo zanimivi, ...
3. Ga. Bogataj nam je odgovorila na veliko vprašanj. Izpiši tretjo besedo iz njenega zadnjega odgovora – zadnje sporočilo bralcem Krika.
4. Tereza Zorenč v svoji pesnici omerja osebo, ki nam naredi omleto. To je ...
5. Kateri dve besedi se v SMS verzih kar štirikrat ponovita (str. 23)?
6. V kateri trgovini se spoznata nakupovalec in Uršika?
7. Kako je ime drugemu svetovalcu, ki je dal nasvet Irmu Italijano?
8. Zajček Lisko se je Mateji še zadnjič polulal v ...
9. Katere znake so kazale vse preživele v telovadnici, ko so jih rešili?
10. Pri koreografiji skupini Power Dancer s pomaga tudi oseba moškega spola. To je...
11. Sedmi razredi so se odpravili na Dolenjsko, kjer so se po obisku samo stana Stična odpravili proti ... , rojstnem u kraju Josipa Jurčiča.
12. Katero pesem je zbor osmošolcev in sedmošolcev na nastopu ob praznovanju kulturnega dneva zapel nazadnje?
13. Napiši naslov filma, ki so ga »ocenile« Tarja, Monika, Urša, Anita in Špela.

Izpolnjen kupon oddaj v učilnici slovenščine ali članom uredniškega odbora.

Križanko je sestavila Sandra Muzaferovič iz 8. b.

KUPON

IME _____

PRIIMEK _____

RAZRED _____

GESLO _____

